

občinski poročevalec

ŠT. 18

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

Domžale, 20. december 1980, Leto XIX

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kušar, Matjaz Brojan, Mako Jeran, Franc Tekavec, Darko Gognjavec, Marjan Božnar, Matjaz Repnik, Ivana Seifert in Jozef Skok. Glavni urednik: Karel Kušar, tel. 721-082, odgovorni urednik: Matjaz Brojan, tel.: 721-656, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel.: 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopis sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglašne sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije, Izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

OB PRAZNIKU JLA:

SKRIB ZA OBRAMBO DOMOVINE – NAŠA DOLŽNOST

Čprav postajata splošna ljudska obramba in družbena samozščita vse bolj del zavestnega načrtovanja in sestavni del graditve našega samoupravnega socialističnega sistema, se v nas ob praznikih zbudijo spomini na polpreteklo zgodovino, v kateri se je iz vizije rodila resnična svoboda. Ob našem vračanju v zgodovino se zavedamo, da to počenjamo zavestno, ker hočemo najti vse tiste vrline edinstvenega boja, katere nam v današnjem svetu kriz in nesmiselnih spopadov lahko veliko pomagajo pri oblikovanju koncepta naše obrambe. Zaradi tega to ni samo pot spominov, ampak nenehno spoznavanje dejstev, ki so bila v najtežjih trenutkih spodbuda in kovačnica nove ljudske vojske.

Rudo, 22. december 1941, mejnik, ob katerem je bila dana zaprisega borcev I. proletarske brigade, in to ne samo legendarnemu komandantu tovarišu Titu, Komunistični partiji in njenim načelom boja, ampak vsem trpečim ljudem širom naše domovine. Ob tem ne smemo pozabiti, da so

izgovarjali iste besede delavci, kmetje in intelektualci, mladi in stari, moški in ženske, pripadniki vseh narodov Jugoslavije. Brigada, ki je tega zimskega dne krenila na pot neprestanih bojov, ki je neprestano krvavela in se pomlajevala, bo za vedno ostala živa legenda Sandžaka, Igmana, Kozare, Neretve, Sutjeske, Beograda, Sremske fronte, skratka vse domovine. Ostala bo zgled tovarištva, bratstva in enotnosti, ostala bo tista prva velika vojaška enota, iz katere so rasle druge in ki je dajala moč razvijajoči se Jugoslovanski ljudski armadi, zmagovalki na koncu druge svetovne vojne. Njena odločenost je bila neomajna, v njej se je izražala strategija tovariša Tita in partizanskega boja, iz nje je pronicala delovna vnema pri rasti ljudske oblasti in pozneje pri obnovi domovine, iz nje je izžarevala trdna odločenost braniti naš sistem in pridobitve narodnoosvobodilnega boja in revolucije tudi v teh petintridesetih letih svobode.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Vsi smo vključeni v obrambne priprave, vsi smo armada. Na sliki enote teritorialne obrambe na pohodu.

Proslava ob 29. novembru

NEPOZABNO

V sredo 26.11.1980 smo bili priča umetniškemu doživetju, ki mu v zadnjih letih v Domžalah zagotovo ni bilo para.

Po vsebinsko izredno bogatem pa vendarle preprostem, vsa družbeno pomembna vprašanja obsegajočem slavnostnem govoru predsednika SOB Domžale Jerneja Leniča smo prisostvovali še izjemno uspelemu kulturnemu programu. Sodelujoči v njem (Pihalna godba Domžale, šolska kulturna društva domžalskih osemletk ter Glasbene šole Domžale) so nam za praznik republike podarili doživetje brez primere.

Ne le dekor, kakršnega so prireditelji pripravili v hali Komunalnega centra, tudi udeležba občanov na proslavi je bila taka, kakršna nemara že dolga leta ni bila; predvsem slavnostni govor in program sta se ljudem vtisnila globoko v spomin. Doživetje dneva republike na tak način je nepozabno: zaradi občutenja ljubezni in pripadnosti spominu in idealom ljubljene Tita, zaradi občutenja ljubezni do naše neuvrščene socialistične domovine, ki je v tisti dobri uri – to smo čutili – še posebej močno odmevala v srcih vseh nas. Zaradi teh osrečujočih občutij navzoči niso mogli tega skrivati tudi navzven.

Zlasti še, ko so videli, kako močno sta ista ljubezen in pripadnost zaplala v srcih mladih: od onih, ki so nastopali bodisi kot pevci ali instrumentalisti, do onih, ki so proslavi le prisostvovali, pa tudi do najmlajših prvošolčkov, ki so sklenili ročice in zaplesali kolo.

Tudi doživetje njihove sreče, ljubezni do Tita in domovine ni bilo manj osrečujoče, zato smemo – ob polnem priznanju vsem, ki so proslavo pripravili in v njej sodelovali – izreči še enkrat: „Bilo je nepozabno“.

M. BROJAN

OSREDNJA PROSLAVA OB DNEVU JUGOSLOVANSKE LJUDSKE ARMADNE BO V PETEK,
19. DECEMBRA OB 18. URI V HALI KOMUNALNEGA CENTRA DOMŽALE

VABLJENI!

Ob programski konferenci SZDL:

SOCIALISTIČNA ZVEZA V DOMŽALAH JE UTRDILA SVOJO DRUŽBENO VLOGO, MNOŽIČNOST – FRONTNO ODGOVORNOST

Delegati OK SZDL Domžale so na programski seji 24. novembra 1980 v bogati razpravi o konkretnih družbenih nalogah in družbenopolitičnih razmerah ocenili, da sta bila delo in aktivnost socialistične zveze v preteklem letu uspešna. Na svoji seji so delegati opredelili najvažnejše smeri delovanja ter naloge za delo v prihodnje, za novega sekretarja OK SZDL pa izvolili MIRA UKMARJA.

Na programski seji so delegati ocenjevali dosedanje delo OK SZDL na podlagi pregledno pripravljene poročila o uresničevanju programske usmeritve OK SZDL za leto 1979/80, poročila o delovanju OK SZDL in njenih organov ter sprejetih ocen in usmeritev na predhodno opravljenih programskih sejah krajevnih konferenc SZDL. Iz navedenih poročil in ocen ter iz uvodnega referata, ki ga je na programski seji podala predsednica OK SZDL Domžale Marija Ivkovič, izhaja splošna ugotovitev, da je SZ tako iz vsebinskega kot organizacijskega vidika naredila kvaliteten premik pri utrjevanju družbene vloge socialistične zveze kot množične – frontne organizacije.

V procesu uveljavljanja konferenc kot najvišjih frontnih teles socialistične zveze so se organizacije SZDL v mnogih krajevnih skupnostih že odtrgale sestankovanju – zapiranju svoje aktivnosti samo v izvršni odbor, oziroma predsedstvo.

Kot je dejal Anton Cerar iz krajevnih skupnosti Vrhpolje – Zalog, so vprašanje, ki jih obravnava krajevne organizacije socialistične zveze, vse bolj povezana z aktualnimi problemi samoupravne – družbene prakse, pri čemer pomembno vlogo opravljajo vaški, terenski in drugi odbori SZ. Zato je potrebno uveljavljanju terenskih, vaških in drugih odborov socialistične zveze nameniti posebno pozornost.

(Nadaljevanje s 1. strani)

Današnji nemirni svet, v katerem vladajo najrazličnejši interesi, zahteva vse večje dolžnosti pri čuvanju vseh naših pridobitev, koncept splošne ljudske obrambe pa ne samo vojaške usposobljenosti, ampak tudi visoko stopnjo moralno-politične zavesti naše armade, teritorialne obrambe ter slehernega našega delovnega človeka in občana, ki se vključuje v različne oblike obrambe domovine. To pomeni podružbljanje, kajti kot odprta in samoupravna

narodnosti, da smo dosledni dediči Titovih izročil na vseh področjih dela, da smo dosledni borci za svobodo vseh narodov sveta in tudi to, da smo del tiste armade, ki je zrasla iz boja in bo vedno pripravljena z vsemi delovnimi ljudmi in občani dograjevati v sistemu samoupravne demokracije tudi splošni ljudski odpor in družbeno samozavest kot sestavino naše revolucije.

Ljudje smo bili armada in takšni bomo ostali sedaj v miru, na braniku svobode in takšni bomo

Proslava ob Dnevu republike se je nepozabno vtisnila v spomin vsem, ki so bili enega predprazničnih večerov v hali Komunalnega centra. Na sliki Jernej Lenič med govorom

družba nastopamo na obrambnem prizorišču vsi, kar pomeni, da moramo prevzemati kot svojo pravico in dolžnost tudi vse naloge s tega področja.

Vsemu svetu smo dokazali, da smo samoupravna socialistična družba enakopravnih narodov in

ostali ob kakršnikoli vojni ali drugi nevarnosti. Zato je praznik JLA naš praznik, ob katerem besede: „Tito – revolucija – mir“ dobivajo svoj humani smisel in pravo vsebino naše samoupravne socialistične stvarnosti.

Karel Kušar

KK SZDL bodo za hitrejšo uveljavljanje sekcijjskih oblik delovanja v veliko pomoč pozitivne izkušnje svetov pri OK SZDL, ki so kot ožja jedra za širše razprave organizirali preko deset sekcijjskih posvetov oziroma problemskih razprav. S krepitvijo javnih in demokratičnih oblik sekcijjskega delovanja bo socialistična zveza vse bolj širila možnost za izražanje – upoštevanje pobud delovnih ljudi in omogočala usklajevanje samoupravnih interesov tako, da bo vsak delovni človek – občan lahko izrazil tudi lastne interese in jih nato odgovorno soočal z drugimi vse do skupnih družbenih rešitev, usmeritev – dogovorov za akcijo. Hkrati s krepitvijo prave vloge in metod dela konferenc SZDL v KS bo aktivnost socialistične zveze v bodoče usmerjena k uveljavljanju vloge skupščin krajevnih skupnosti in k zagotavljanju čimboljših pogojev za učinkovitost delegatskih odnosov ter samoupravljanja v celoti. Na seji je bilo ocenjeno, da se je pripravljenost ljudi za družbeno-politično aktivnost za izvajanje sprejetih nalog bistveno izboljšala, vendar pa še vedno ostaja največje breme na posameznikih, kj so preobremenjeni pri izvajanju sprejetih usmeritev, stališč, sklepov in nalog. Zato je potrebno zahtevati in ugotavljati odgovornost vseh tistih, ki se delu v krajevnih skupnostih izmikajo, zlasti odgovornost članov ZK. Z namenom krepitve vsestranske povezanosti in sodelovanja krajevnih skupnosti z združenim delom je potrebno zagotoviti tudi organizirano in aktivno prisotnost sindikata v krajevni skupnosti. Marija Pukl, sekretarka OS ZSS, je seznanila delegate OK SZDL, da bo v sodelovanju z OS ZSS v KS Mengeš ustanovljen koordinacijski odbor sindikata, ki bo s svojimi izkušnjami lahko služil kot pobuda za ustanovitev KO tudi v drugih krajevnih skupnostih.

Posebna pozornost je bila na programski seji namenjena uresničevanju stabilizacijskih prizadevanj in gospodarjenju v občini Domžale.

Herman Breznik, predsednik IS SO Domžale, je na podlagi podatkov, ki izhajajo iz ocene poslovanja gospodarstva v letošnjem letu povedal, da ob koncu leta 1980 predvidoma nobena delovna organizacija v občini ne bo imela izgube ter da bo združeno delo v občini do konca leta ustvarilo precejšen zunanjetrgovinski presežek. Na splošno lahko ocenimo, da gospodarstvo v občini Domžale kljub zaostrenim pogojem gospodarjenja doma in v svetu izjemno dobro posluje. Z uresničevanjem sprejete politike ekonomske stabilizacije se bo začrtana aktivnost nadaljevala na vseh področjih organiziranosti SZDL, kar bo zahtevalo izredno odgovorno delo vseh delovnih ljudi in občanov, da bomo predvsem z večjo produktivnostjo uresničili razvojne programe, ki jih bomo sprejeli.

V smislu sprejete politike ekonomske stabilizacije se morajo pripravljati tudi planske usmeritve za naslednje srednjeročno obdobje, pri čemer bo socialistična zveza tudi v prihodnje vso skrb namenjala človeku ter njegovemu delovanju in življenjskemu okolju. Zato bo v občini Domžale v prihodnje potrebno zelo odgovorno reševati vprašanja socialnega varstva, zaposlovanja, osebnih dohodkov ter redne preskrbe.

V nadaljevanju se je nato potekala razprava o vlogi in delu zveze organizacij za tehnično kulturo, koordinacijskega odbora za boj proti alkoholizmu in narkomaniji, sveta za družbenopolitični sistem, koordinacijskega odbora za kadre, OS ZSS, OK ZSMS, telesne kulture, kulture delovanja posameznih KK SZDL.

Razprava je potekala tudi o kadrovanju mladine v vojaške poklice v pripravah na III. kongres samoupravljalcev, organiziranju javne razprave, o ustavnih amandmajih in postopku za spremembo statuta občine, organiziranju proslav v počastitev 40-letnice vstaje, itd.

Na seji je intenzivna razprava potekala o usmerjenem izobraževanju, kjer se je v razpravo vključil tudi predstavnik RK SZDL tov. Marjan Jelen, ter o družbenopolitičnem izobraževanju, kjer je v občini Domžale dosežen zelo dober uspeh. Organiziranih je bilo več različnih oblik usposabljanja od predavanj, posvetov, problemskih razprav do izmenjav samoupravljalških izkušenj, kar kaže, da gre za množično usposabljanje v korak z družbenimi naporji, ki spremljajo sleherni akcijo.

Delegati OK SZDL so na programski seji soglasno potrdili predlog OO ZZB NOV Domžale, da se tov. Miha Marinka proglasi za prvega častnega občana Domžal.

Po končani plodni razpravi o poročilu o uresničevanju programske usmeritve OK SZDL za leto 1979/80 in predlogu dopolnitev programske usmeritve OK SZDL za leto 1980/81 so delegati soglasno sprejeli sklep, da se poročilo jin predlog programske usmeritve skleneta s tem, da se vnesejo še predlogi iz razprave.

Na programski seji so delegati OK SZDL izvolili novega sekretarja OK SZDL Mira Ukmarja, dosedanjemu sekretarju Maksu Jeranu pa zaželeli na novem delovnem mestu v okviru IS SO Domžale obilo uspehov.

OK SZDL Domžale

3. KONGRES SAMOUPRAVLJALCEV

V novoletni poslanici je tovariš TITO med drugim dal pobudo za III. kongres samoupravljalcev Jugoslavije, katerega osnovna tema naj bi bila: „Združeno delo v borbi za socialistično samoupravljanje in družbenoekonomski razvoj“

Smoter kongresa

Na kongresu bodo v okviru te teme izpostavljena in obravnavana zlasti naslednje vprašanja:

– odločanje delavcev v združenem delu o pridobivanju in delitvi dohodka

– samoupravno povezovanje in združevanje na dohodkovnih osnovah – bistveni činitelj družbene reprodukcije, samoupravnega planiranja in razvoja

– združeni delavci v delegatskem sistemu.

V letih po vojni so bili doseženi pomembni uspehi, izvedli smo zgodovinske spremembe v družbenih odnosih in družbeno-ekonomskem razvoju. Uresničeno je revolucionarno geslo tovariša Tita „tovarne delavcem“. Postavljeni so temelji samoupravljanja in socialistične demokracije, izboljšali in humanizirali smo življenjske in delovne pogoje delovnih ljudi.

V vseh obdobjih je bil delavski razred, samoupravno in politično organiziran, z zvezo komunistov na čelu, tista moč, ki je spodbujala, iskala in našla izvirne samoupravne poti za premagovanje problemov in nasprotij v našem razvoju.

Danes so pred našo družbo predvsem naslednje naloge, ki so pogoj za nadaljnji uspešni razvoj v stabilnejših družbeno ekonomskih razmerah:

– dosledno izvajanje sistema na temelju socialističnega samoupravljanja

– dosledno izvajanje sistema na podlagi ustave in ZZD

– uveljavljanje delavčeve odločujoče vloge v družbeni reprodukciji, uresničevanje vloge družbene reprodukcije in politike gospodarske stabilizacije.

Zgračiti sistem, ki bo funkcional

Aktivnosti priprav na III. kongres se morajo množično odvijati predvsem v organizacijah združenega dela, KS in SIS. Razprave morajo predvsem pokazati, kaj je pozitivnega v dosedanem razvoju naše družbe in kje so temeljni problemi in zapreke, ki ovirajo nadaljnji razvoj.

Zaradi izredno pomembne vloge, ki jo ima kongres, moramo posvetiti velike pozornosti zlasti pripravam nanj, zato je nujno, da se v te vključijo vse subjektivne sile, delovni ljudje v OZD, celotni delegatski sistem, znanost in druge organizacije.

Večkrat slišimo, da imamo dobre rešitve, vendar le-teh ne izvajajo. Marsikje je prisotna praksa, da imamo zapisano eno, delamo pa drugo. To pomeni, da ne bomo delali popravkov sistema, temveč že na izdelanih teoretičnih temeljih zgradili sistem v praksi, ki

bo funkcioniral, drugače povedano, dosledno bomo izvajali določila Ustave in ZZD.

Ni mogoče, da bi eni sprejemali sklepe, drugi pa odgovarjali.

Večkrat ugotovljamo, da delavec še vedno ni nosilec razvijene reprodukcije, temveč centri moči odtujeni od delavca.

Država mora biti instrument v rokah združenega dela, ne pa njegov „starejši partner“. Sedaj TOZD-i kredite, devize in drugo iščejo od države, prav tako se cene ne regulirajo v ZD, delegatski sistem je organiziran idealno od TOZD do federacije, v praksi pa se nam dogaja, da delavci, ki dohodek ustvarjajo, marsikje in marsikdaj, nimajo nobenega vpliva na njegovo delitev.

Zapletenost in aktualnost nalog, ki so pred nami, ter odločilna vloga delavskega razreda pri njihovem razreševanju terjajo najširši dogovor samoupravljalcev o nadaljnjem razvoju naše družbe. Priprave na kongres potekajo vzporedno z dejavnostmi za sprejetje prihodnjega srednjeročnega plana in sprejemom ter uveljavljanjem vsebine družbenega dogovora o delitvi po delu in razultatih dela, ki bo sprejet decembra na 2. konferenci ZSS.

Da bi akcijo priprav na kongres čimbolje izvedli je pri OS ZSS ustanovljen koordinacijski odbor, v katerem so po delegatskem načelu zastopane vse subjektivne sile. Družbeno-politične organizacije v TOZD in KS morajo z aktivnostmi začeti čimprej in to v smislu ugotavljanja slabosti in priprave predlogov za njihovo odpravo. To pa pomeni, da morajo ZKA, sindikat, socialistična zveza in mladina odločno začrtati program boja, v vsaki sredini, proti vsem nepravilnostim. Pri tem je potrebno še zlasti sodelovati s samoupravnimi organi in z delegati v skupščine. V razprave o našem sistemu je potrebno vključiti čimširši krog delavcev in občanov. Predvsem je potrebno organizirati razprave v obliki „okroglih miz“, v okviru katerih bi se pogovarjali o težavah in o njihovi razrešitvi, pa naj bo to v posamezni TOZD, DO, KS ali njenem posameznem delu.

Posamezne seje samoupravnih organov TOZD in KS, delegacij, pa tudi zborov skupščin, naj bodo posvečene razgovoru o navedenih temah kongresa.

Prav tako bo v okviru občine Klub samoupravljalcev odigral pomembno vlogo, predvsem z organizacijo javnih tribun v TOZD in KS. Verjetno bi določen del aktivnosti priprav lahko izvedli tudi v šolah, kjer bi pisali o samoupravljanju, organizirali razgovore med učenci in dolgoletnimi samoupravljalci ter na ta način pripravljali mladi rod za uspešno vključevanje v delovanje našega socialističnega sistema. OOOZSM naj v času do kongresa posvetijo posebno pozornost lastnemu usposabljanju za uspešno vključevanje v delovanje samoupravnega sistema in organizirajo razgovore o področjih o katerih menijo, da niso dosledno izvajana, jih kritično ocenijo in odgovorno pristopijo k njihovem razreševanju.

Za izvedbo aktivnosti imajo na razpolago, sedem mesecev, poskusimo jih izvesti čimbolj dosledno in vsebinsko bogato, kajti le tako bomo prispevali k boljšemu delu kongresa in nadaljnim usmeritvam razvoja naše družbe.

MARIJA PUKL

OBČINSKA KONFERENCA SZDL DOMŽALE

OBVESTILO

O SPREMEMBAH PRI OBISKIH SPOMINSKEGA PARKA JOSIP BROZ TITO

Koordinacijski odbor za obeleževanje pomembnih dogodkov in osebnosti iz zgodovine jugoslovanskih narodov in narodnosti pri Zvezni konferenci SZDL Jugoslavije nas je obvestil o nekaterih spremembah v zvezi z obiskom spominskega parka Josip Broz Tito.

1. Od 1.11. do 31.3. so obiski spominskega parka med 9. in 16. uro; od 1.4. do 31.10. so obiski spominskega parka med 8. in 17. uro.
2. Iz SR Slovenije lahko obiše dnevno spominski park 600 obiskovalcev.
3. Za obiskovalce iz SR Slovenije je rezerviran čas med 9. in 9.30 uro (hkrati z obiskovalci iz SR Črne gore).
4. Spominski park je odprt vsak dan, razen ponedeljka. V kolikor je na ponedeljek državni praznik, je spominski park ta dan odprt, zato pa je zaprt naslednji dan, to je v torek.

Vsa ostala navodila v zvezi z obiskom spominskega parka Josip Broz Tito ostajajo nespremenjena. Ponovno opozarjamo, da je obisk možen samo na podlagi potrdila, ki ga izda republiška konferenca SZDL, zato morajo vsi zainteresirani obiske pravočasno prijaviti OK SZDL Domžale.

OK SZDL DOMŽALE

MED CICIBANI

V pionirskem odredu na OŠ Matije Blejca—Matevža Mengeš smo se ves mesec november pripravljali na sprejem cicibanov med pionirje. Sklenili smo, da bomo šli med cicibane in jim kaj povedali o pionirjih in o našem delu. Za to nalogo smo bili zadolženi trije pionirji. Najprej smo se z mentorico pogovorili, kaj in kako bomo sestanek s cicibani vodili. Nato smo cicibane v razredih obiskali. Presenečeno in navdušeno so nas gledali, saj smo bili v pionirskih uniformah. Lepo so odgovarjali na vprašanja in nas vneto poslušali, kaj jim pripovedujemo. Pripovedovali smo jim o nastanku pionirske organizacije med vojno, o sodelovanju pionirjev v boju za svobodo. Povprašali smo jih, kaj delamo

pionirji danes, katera je naša najvažnejša naloga. Na koncu smo jim zastavili nekaj ugank, ki so jih z veseljem reševali. Tudi nekaj šal smo jim povedali, da smo se nasmejali. Podarili smo jim tudi modre kanjičice: PIONIR, PIONIRKA SEM. Skupaj smo knjižice pregledali in se o vsebini pogovorili.

Vsi cicibani so bili zelo veseli našega obiska, pa ne samo zaradi razlage, temveč predvsem zato, ker smo jih obiskali mi starejši pionirji pred sprejemom v naše vrste, v vrste največje organizacije otrok — ZPJ.

Aleš Janežič
Urška Sitar
Alenka Miklič

TERMIT — TOZD ILPOS IHAN

OO ZSS TERMIT TOZD ILPOS IHAN dobi srebrni znak ZSS za vzorno sindikalno organiziranost in večletno uspešno delo. S pomočjo sindikalnih skupin je ta Osnovna Organizacija omogočila vključitev vseh delavcev v akcije sindikalne organizacije, uspešno pa se vključuje tudi v vse akcije Občinskega sveta Zveze sindikatov Domžale. Pomembno je tudi, da je OO ZSS ILPOS edini nosilec družbenopolitičnega življenja v TOZD in da je s svojim večletnim uspešnim delom bistveno prispevala k razvitosti samoupravnih odnosov in boljši informiranosti delavcev. Uspešno se povezuje s konferenco OZZSS v okviru TERMIT-a in dobro sodeluje s strokovnimi službami.

To je del obrazložitve, ki je bila prebrana ob podelitvi srebrnih znakov ZSS, ki ga je za ILPOS iz rok predsednika OO ZSS Domžale prejela predsednica tov. Ivanka Pajer, ki nam je povedala tudi nekaj več o OO ZSS TOZD ILPOS in njenem delu.

OO ZSS TOZD ILPOS ni velika, saj šteje le 65 članov, zato so se razdelili v 5 sindikalnih skupin, vsaka izmed njih ima svojega poverjenika oz. vodjo, ki je tudi član izvršnega odbora, ki sicer šteje 9 članov. Tako so dosegli zastopanost vseh sredin, sindikalne skupine pa so tako majhne, da v njih problema informiranja ni, kajti 10 do 12 članske skupine kaj hitro najdejo deset ali kakšno minuto več, da se seznanijo z akcijami in sprejmejo dogovore, o katerih nato poverjenik poroča izvršnemu odboru.

Mogoče komu po tem kratkem uvodu še ne bo jasno, o katerem podjetju oz. TOZD pravzaprav govorimo, zato naj razvozljamo kratico ILPOS, ki pomeni Industrijo Livarskih Pomožnih Sredstev in ima svoj sedež v Ihanu, spada pa v rudarsko industrijo. ZS je edina družbenopolitična organizacija v tej sredini, kajti premalo je tako mladih, kot članov ZK, ki se sicer povezujejo v okviru TERMIT-a. V TOZD je zaposlenih veliko delavcev, (ti so v večini) in delav, ki stanujejo v bližini delovnega mesta in se ukvarjajo s kmetijstvom, torej so polkmetje, kar se včasih odraža tudi pri delu samoupravnih organov in osnovne organizacije ZS posebno v času največjih kmečkih opravil. Sicer pa z udeležbo na sestankih nimajo težav, veliko pozornost pa posvečajo tudi strokovnemu in družbenopolitičnemu izobraževanju, kot primer naj navedem, da skoraj ni bilo Šole samoupravljanja, ki se je ne bi udeležil tudi kdo iz ILPOS-a.

Sicer pa osnovna organizacija sindikata v zadnjem času posveča največ pozornosti ljudskemu odporu in družbeni samozaščiti, kajti treba je bilo pripraviti vrsto dokumentov s tega področja, aktivno pa so se delavci vključili tudi v izobraževanje na tem področju. Zavedajo se namreč, da bodo le dobro podkovani z znanjem kos vsem nalogam, ki jih čakajo v okviru SLO in DS. Ukvarjajo se s podobnimi problemi kot drugje: obravnavajo gospodarjenje in pe-

riodične obračune, pa o planiranju so veliko govorili, sprejemali so različne samoupravne sporazume in sindikat je bil tisti, ki je vodil vrsto javnih razprav ter izpeljal predkandidacijske in kandidacijske postopke ob volitvah in organiziral referendum, veliko besed pa je bilo izrečenih tudi v zvezi z izboljšanjem delovne discipline in odgovornosti pri porabi materiala. V zvezi s tem naj omenimo akcijo, ki jo je sprožil in jo tudi nadalje vodi sindikat tj. zbiranje odpadnih vreč, ki so do sedaj ležale kjerkoli, sedaj pa jih pridno vozijo v Papirnico Količevo. Spregovorili so o samoupravnem sporazumu o združevanju sredstev za obdaritev otrok ob novem letu. Po pravici so povedali, da niso bili ravno vsi za, sicer so se pa strinjali, da je edino prav, da končno dosežemo enako obdaritev za vse otroke. Preverili so tudi socialno varnost delavcev, vendar v njihovi sredini ni delavca, ki bi zaslužil manj kot 5000 din.

Spremljajo in vključujejo se v vse akcije občinskega sindikalnega sveta, lotili pa so se tudi nekaterih standardnih sindikalnih aktivnosti kot je organizacija letovanj, nabava ozimnice, organizirali so vrsto proslav in prireditev (ob Dnevu rudarjev, Dnevu republike, drugih praznikov) pripravili so prireditve za otroke zaposlenih ob novem letu, uspešno pa se vključujejo tudi v delo konference OO sindikata, ki pa je bolj formalnega značaja, kajti večino problemov in akcij vodilo v OO ZS. Predsednika OOS se redno udeležuje sej delavskega sveta in poslovnega odbora ter tako članom IO OOS in po njih vsem delavcem posreduje informacije o tekočem gospodarjenju TOZD in delovne organizacije. Uporabljajo tudi druge načine informiranja kot npr. oglasne deske in ne nazadnje tudi glasilo DO DELAVEC DELAVCU.

Kot zanimivost naj povemo, da je TOZD ILPOS sprejela tudi pokroviteljstvo nad spomenikom 72 padlim borcem na Oklem. Ta spomenik zelo lepo oskrbujejo ter ob obletnici hudega boja pripravijo

tudi kratko svečanost in pohod. Aktivno so se vključili tudi v vrsto športnih tekmovanj v okviru delovne organizacije kakor tudi občinske sindikalne organizacije.

Njihovo delo je zelo pestro in je

v veliki meri prispevalo k razvoju boljših, demokratičnejših samoupravnih in človeških odnosov v kolektivu.

VERA VOJSKA

Priznanja za sindikalno delo:

PODELITEV SREBRNIH ZNAKOV SINDIKATOV

Ob 29. novembru 1980 je občinski sindikalni svet podelil srebrne znake Zveze sindikatov Slovenije najuspešnejšim in najaktivnejšim posameznikom in osnovnim organizacijam.

Iz večine obrazložitve je bilo razvidno, da so vsi prejemniki vrsto let aktivni sindikalni delavci, ki so z vestnim in požrtvovalnim delom prispevali k razvoju samoupravnega odločanja in k uveljavitvi sindikalne organizacije v sredinah, kjer delajo. Njihova skrb je zajemala tudi položaj delavca in izboljševanje medsebojnih odnosov, aktivno so delali kot predsedniki, sekretarji različnih organizacij, komisij in organov ter po svojih močeh prispevali k čimboljši organiziranosti sindikalnih dejavnosti. Pri izbiri kandidatov za srebrni znak ZSS je imel odločujočo vlogo utemeljitev in sodelovanje v sindikalni organizaciji.

Tako so letošnje srebrne znake ZSS prejeli: Ogorevc Ivanka in Kerč Franc iz Tosame, Oražem Jože iz Napredka, Majhenič Vili iz OO ZSS delavcev zaposlenih pri zasebnih delodajalcih, Cerar Milka iz TOKO, Mišvelj Anton iz Mlinostroja ter OO ZSS in sicer:

SINDIKALNE ORGANIZACIJE DO TOSAMA ZA USPEŠNO IN TVORNO SODELOVANJE z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami. Pri vseh akcijah, katerih nosilec je bil sindikat, so se uspešno povezovali s strokovnimi službami v okviru DO, ker je v veliki meri prispevalo k večji kvaliteti dela. Vseskozi so si prizadevali za krepitev dobrih odnosov med OO ZSS in uspešno vkslajevali interese v konferenci OO ZSS, kar je omogočalo enotno nastopanje sindikata navzven kot tudi uresničevanje stališč v okviru sindikalnih skupin. Večino akcij so izpeljali zelo dobro, še posebno so se izkazali pri realizaciji aktivnosti v pripravah na 2. konferenco ZSS, za kar so bili s strani OS ZSS tudi pohvaljeni. Vseskozi so si prizadevali za uveljavljanje družbeno-ekonomskega položaja delavca, zato so OO ZSS dajale posebno pozornost ustvarjanju pogojev za odločanje.

OO ZSS TERMIT TOZD ILPOS za vzorno sindikalno organiziranost in večletno uspešno delo. S pomočjo sindikalnih skupin je ta OO omogočila vključitev vseh delavcev v akcije sindikalne organizacije, uspešno pa se vključuje tudi v vse akcije občinskega sindikalnega sveta. Pomembno je tudi to, da je OO ZSS edini nosilec družbenopolitičnega življenja v TOZD ILPOS in da je s svojim večletnim uspešnim delom bistveno prispevala k razvitosti samoupravnih odnosov in boljši informiranosti delavcev. Uspešno se povezuje v konferenco OO ZSS v okviru TERMIT-a

Med dobitniki Srebrnega znaka Zveze sindikatov je bil tudi Franc KERČ iz TOSAME. Priznanje izroča predsednik Občinskega sindikalnega sveta Marjan Kopitar.

in dobro sodeluje s strokovnimi službami.

Obenem se zahvaljujemo vsem kandidatom, ki so jih OZZSS predlagale za podelitev srebrnega znaka ZSS, in so s svojo aktivnostjo veliko prispevali k boljšemu delu sindikata, vendar zaradi popolnega neizpolnjevanja kriterijev razpisa niso bili izbrani.

Občinski svet ZSS
Domžale

30 let Glasbene šole v Domžalah je minilo ob delovnem uspehu, saj so z lastnimi sredstvi obnovili stavbo v kateri šola deluje.

Pred sprejetjem dogovorjenih programov:

USMERJENO IZOBRAŽEVANJE

V zadnjih letih je bilo dosti razprav o preobrazbi sedanjega srednjega šolstva in uvajanja novih programov srednjega usmerjenega izobraževanja. O tem so potekali številni sestanki, na katerih je bila v ospredju razprava o vsebini in načrtnem šolanju kadrov najrazličnejših poklicev za potrebe združenega dela in tudi družbene dejavnosti. Osnovni vsebinski koncept je bil vseskozi dokaj jasn; saj je izhajal iz dejstva, da je potrebno usmeriti več mladih v proizvodne poklice in spremeniti sedanji sistem šolanja tako, da bi 70 odstotkov mladih šlo v tiste smeri izobraževanja, ki jih zahteva proizvodno delo in samo 30 odstotkov v ostale šole.

Če so bila stališča vseskozi jasna, pa je prišlo do številnih razprav o mreži posameznih šol in o izvajanju posameznih vzgojno-izobraževalnih programov. Nikakor ne bi mogli trditi, da v naši občini nismo že ob prvih razpravah zavzeli stališča in se o njih tudi opredeljevali na pristojnih svetih in organih družbenopolitičnih organizacij, kakor tudi na vseh zboreh delegatske skupščine. Pobudnik tega dela je bila Občinska izobraževalna skupnost s svojimi komisijami.

Mreža šol bodočega usmerjenega izobraževanja je bila leto in pol predmet posvetov med občinama Domžale in Kamnik, na regij-

skih sestankih, kakor tudi v republiški in pristojnih posebnih izobraževalnih skupnostih. Razprave so potekale o tem, katere usmeritve oziroma programi srednjega usmerjenega izobraževanja bodo v naši občini.

Čeprav bo dokončno sklepala o mreži šol Republiška izobraževalna skupnost 25. decembra 1980, je bil na zadnjem usklajevalnem sestanku dosežen sporazum o tem, katere šole usmerjenega izobraževanja bodo na domžalsko-kamniškem območju.

DOMŽALE:

1. **Ekonomska usmeritev TRGOVSKI program**, 3 – 5 oddelkov, in to na srednji stopnji, ki bo omogočala izobraževanje za naslednje profile poklicev: **trgovski manipulant, prodajalec, komercialni tehnik, skladiščni tehnik in aranžerski tehnik.**

2. **KOVINSKO PREDELOVALNA USMERITEV** – skrajšani in srednji program, ki bosta omogočala izobraževanje za naslednje profile poklicev: **montažerji (različne smeri), kleparji, avtokleparji in srednji program: strojni tehnik.**

Vrste posameznih profilov poklicev bodo dokončno dogovorjene za ljubljansko regijo v posebni izobraževalni skupnosti.

3. **USNJARSKO-KRZNARSKO KONFEKCIJSKA usmeritev** – skrajšani in srednji program, ki bosta omogočala izobraževanje za naslednje profile poklicev: **strojar krzna in usnja, obdelovalec krzna in usnja, usnjar in na srednji stopnji usnjarsko-krznarski tehnik.**

KAMNIK:

1. **Ekonomska usmeritev – POSLOVNO FINANČNI program** – 4 oddelki, in to na srednji stopnji, ki bo omogočala izobraževanje za naslednje profile poklicev: **finančni manipulant in poslovno finančni tehnik.**

2. **Reformirana gimnazija – PRIRODOSLOVNO MATEMATIČNI program** – 2 oddelka, kar bo velikega pomena za nadaljnje šolanje dijakov iz obeh občin.

Takšen sporazum pa zagotavlja domžalsko-kamniškemu območju še nadaljnje usklajevanje v okviru ljubljanske regije na posameznih področjih usmerjenega izobraževanja. Pri tem pa moramo poudariti, da bo morala prav razprava v združenem delu odgovoriti na to, kako bomo organizirali proizvodno prakso in zagotovili v naslednjih letih ustrezne mentorje za ta del izobraževanja.

Dogovor pa pomeni tudi to, da bodo nemoteno nadaljevali šolanje v sedanjih srednjih šolah vsi dijaki in končali šolo v kraju, kjer so jo tudi začeli.

Dosežen je bil tudi načelni sporazum o vprašanju kadrov, in sicer v tem smislu, da se bodo kadri sporazumno usmerjali na posamezne šole in da bo pri tem v ospredju vsebinski pomen preobrazbe srednjega šolstva, čemur bodo podrejena tudi kadrovska vprašanja in rešitve.

Komisija za usmerjeno izobraževanje
pri Občinski izobraževalni skupnosti
D o m ž a l e

PODELITEV PRIZNANJ KRVODAJALCEM

Občinska organizacija Rdečega križa Domžale se je odločila, naj bi z letošnjim letom podelila priznanja krvodajalcem vsaka krajevna organizacija zase, na kakšnikoli način / po pošti, obisk na domu itd/.

Do sedaj je bilo podeljevanje priznanj za celotno občino v Domžalah.

V Moravčah smo izrabili priliko in podelili priznanja ob proslavi Dneva republike 29. XI. 1980.

Javno smo predstavili krvodajalce, kk so 25 krat, 15 krat, 10 krat in 5 krat darovali kri za humane namene.

Ob enem smo zaprosili naše krajanke, naj se v bodoče udeležijo krvodajalskih akcij v čim večjem številu in s tem dokažejo svojo državljansko dolžnost.

Menimo, da smo za podelitev priznanj izrabili pravo priliko!

Odbor RK
Moravče

ZAPOSLENI IN OSEBNI DOHODKI

Eno izmed temeljnih področij izvajanja stabilizacijskih prizadevanj je bilo v letošnjem letu prav gotovo področje zaposlovanja in gibanja osebnih dohodkov, kjer naj bi z ustreznim razmerjem mase sredstev za osebne dohodke glede na dohodek ustvarili večjo materialno osnovo za investicijski razvoj na prioritetnih področjih.

Število zaposlenih v občini Domžale se je do konca meseca septembra povečalo za 1,8 % s tem, da se je v negospodarstvu zaradi otvoritve nekaterih novih objektov število zaposlenih povečalo za 4,8 %. Poprečni bruto OD na zaposlenega delavca se je povečal za 19 %, in sicer v gospodarstvu za 20 % in v negospodarstvu za 16 % v primerjavi z istim obdobjem leta 1979.

Na področju gospodarstva so se poprečni bruto OD na zaposlenega delavca po posameznih panogah povečali različno, in sicer: v industriji za 20 %, kmetijstvu za 22 %, gozdarstvu za 19 %, gradbeništvu za 13 %, v prometu za 18 %, v trgovini 13 %, v gostinstvu za 21 %, v obrti 20 %, v stanovanjsko komunalni dejavnosti za 23 %, na področju finančno tehničnih in poslovnih storitev pa za 19 %.

Na področju negospodarstva so se v izobraževanju poprečni bruto osebni dohodki na zaposlenega povečali za 17 %, na ostalih področjih negospodarstva pa za 14 %.

BANKA DOMŽALE: Z ROKO V ROKI Z ZDRUŽENIM DELOM

Domžalska občina je v tridesetih letih svojega obstoja doživela izreden napredek. Z novimi velikimi investicijami, vlaganji in soudeležbo občanov ni rasla samo industrija, velik napredek je doživelo tudi kmetijstvo, trgovina, turizem, gostinstvo. Malo gospodarstvo in obrt v družbenem in zasebnem sektorju je doseglo razvoj, kakršnega lahko izkaže redka slovenska in jugoslovanska občina.

Poleg omenjenega je bil pomemben napredek storjen tudi na področju komunale, zdravstva, otroškega varstva in družbene prehrane. Prav posebej velja poudariti gradnjo šol, kjer so bili prav tako doseženi ogromni uspehi.

V ves ta napredek je bila v preteklih treh desetletjih vključena tudi banka.

„Brez nje takšnih in tolikšnih uspehov prav gotovo ne bi bilo,“ je poudaril ob jubileju v svojem govoru predsednik Skupščine občine Domžale Jernej Lenič.

Nekoliko zgodovine:

Denarni zavod Domžale je nastal leta 1950, ko je Narodna banka odprla podružnico v Domžalah. Glede na to, da je v jugoslovanskem merilu prihajalo do številnih reorganizacij v bančnem sistemu, tudi v naši občini lahko sledimo tem reorganizacijam. Tako je od oktobra 1955 obstajala Komunalna banka Ljubljana – podružnica Domžale. Sprememba denarnega sistema je imela za posledico, da je 1. decembra 1960 nastala Komunalna banka in hranilnica Domžale, od katere se je v letu 1961 odcepila Služba družbenega knjigovodstva, ki je postala organ družbenega upravljanja denarnega zavoda. Julija leta 1962 je ponovno prišlo do sprememb na denarno-monetarnem področju in spet je nastala Komunalna banka Ljubljana – podružnica Domžale. Tega leta so podjetja oziroma delovne organizacije prvič podpisale pristopnice kot komitenti banke in tudi vplačala ustanoviteljske deleže, katerih višina je bila odvisna od zaključnih računov oziroma poslovanja posameznih podjetij. Ponovno pride do reorganizacije v januarju leta 1966, ko se banka preimenuje v Kreditno banko in hranilnico Domžale – leta pa se oktobra 1970 preimenuje v Kreditno banko – podružnico Domžale. V tem času pride leta 1972 na osnovi ustavnih dopolnil in novih določb zakona o bankah in kreditnem ter finančnem poslovanju do sklenitve pogodbe o ustanovitvi Ljubljanske banke, katere osnovo za dejavnost pomeni sprejeti statut, je podana tudi organizacija in način upravljanja banke in s tem tudi podružnice. Na osnovi določil tega statuta je bil 20. novembra 1972. leta sklican I. zbor Ljubljanske banke – podružnice Domžale. Pomembno je to, da je na zboru sodelovalo 24 ustanoviteljev in da je 21 od njih podpisalo oziroma prevzelo tudi riziko za obstoj same podružnice v Domžalah. Zbor banke je postal najvišji organ upravljanja, ki je za izvajanje sprejetih odločitev izvolil izvršilni odbor.

Zbori banke – do leta 1977 jih je bilo 11 – so usmerjali bančno politiko in pripravljali skupaj z gospodarstvom v občini vse potrebno, da bi z reorganizacijo bančništva v smislu zakona o temeljnih kreditnega in bančnega sistema ter zakona o združenem delu prišlo do ustanovitve samostojne banke. Ta proces se je začel že leta 1976, ko se je zamenjala polovica članov izvršilnega odbora.

Tovariš Viljem Držanič med govorom ob 30-letnici banke v Domžalah

Intenzivne priprave so se nadaljevale v letu 1977 in so bile usmerjene na konstituiranje samostojne banke. Ta prizadevanja so bila močno pogojena tudi v srednjeročnem planu razvoja občine Domžale za obdobje 1976–1980, ki je predvideval največje naložbe v domžalsko gospodarstvo v vsem njegovem dosežanju razvoju. Vse naložbe so bile tudi sestavni del srednjeročnega plana Ljubljanske banke – podružnice Domžale, saj sta bila oba dokumenta usklajena in sta le skupaj dajala osnovo za usmerjeni gospodarski in družbeni razvoj.

Po predhodni javni razpravi o posameznih konstitutivnih aktih med vsemi bodočimi članicami banke je bil 26.12.1977 ustanovni zbor Ljubljanske banke – Banke Domžale. Samoupravni sporazum o združitvi je podpisalo 54 ustanoviteljev, kar v bistvu pomeni, da so svoja sredstva združile v novo banko skoraj vse delovne organizacije in druge samoupravne organizacije v občini Domžale. Med članicami Banke Domžale so tudi organizacije združenega dela iz sosednjih občin. S sprejemom dopolnil samoupravnih aktov banke in s pristopom novih članic se je njihovo število povečalo na 87.

Banka v Domžalah si je z dobrim delom pridobila ugled med občani, zlasti mnogo je varčevalcev med mladino

Nepogrešljiva povezava z združenim delom

Ne da bi se spuščali v letna poslovna poročila, pa vendar moramo ugotoviti – in to ne glede na različne naslove, ki jih je imela v posameznih obdobjih banka – da je bila tista denarna ustanova, ki je bila stalno prisotna s svojimi sredstvi v gospodarskem življenju domžalske občine. Mnoge rekonstrukcije gospodarskih organizacij med 60. in 70. leti, nakup nove strojne opreme in pomoč v obliki obratnih sredstev je bilo mogoče izvajati le s pomočjo kratkoročnih in dolgoročnih kreditov.

V obdobju od 1966–1973 so bile kreditirane pomembnejše investicije:

- Papirnica Količevo za postavitev kartonskega stroja II
- Helios Domžale za rekonstrukcijo škrobarne
- Sončnica Vir Domžale za rekonstrukcijo Oljarme
- Trak Mengeš za opremo – modernizacija
- Tosama Domžale za novo opremo
- Tamiz Mengeš za postavitev nove delavnice in nakup opreme
- Konšek Trojane za razširitev gostinskih lokalov
- Opekarna Mengeš in Radomlje za rekonstrukcijo obratov
- TP Napredek Domžale za trgovske lokale
- Slovenijales Radomlje, novogradnja proizvodne hale in nakup domače in uvožene opreme
- Avtoservis Domžale, gradnja odprte pokrite remize
- KPC Jable – gradnja govedorejsko-mlekarskega objekta
- Čevljarska delavnica Lukovica, gradnja proizvodne hale.

Poleg udeležbe pri investicijski gradnji je banka v tem obdobju odobrila tudi več kreditov za trajna obratna sredstva.

Takšno pomoč lahko vidimo ne samo na področju gradnje gospodarskih objektov, ampak tudi družbenih – šol, vrtec, trgovine – in komunalne dejavnosti ter stanovanjske izgradnje. Tudi srednjeročni program za obdobje 1976–1980 je bilo mogoče tako smelo načrtovati ravno zaradi tega, ker so bančna sredstva predstavljala zagotovilo, da bodo soudeležena pri skoraj vseh gospodarskih investicijah v občini.

Dvig denarne kulture

Vse to, o čemer smo govorili, pa niso edini dosežki treh desetletij dela domžalske banke. Morda je o vlogi, ki jo ima banka pri dvigovanju denarne, kulturne in tozadavne vzgoje občanov še najbolj ilustrativen podatek, da je med 52450 varčevalci kar 6321 učencev pionirjev.

Ta pomemben delež banke pri vzgoji občanov, banka še povečuje z delom in pomnoževanjem oblik dela v Pionirski varčevalnici.

Ta podatek je posebej podčrtal v svojem govoru tudi tov. Jernej Lenič in med drugim povedal, da že 15038 delavcev prejema svoje osebne dohodke na

hranilne knjižice, da 1020 študentov in vajencev prejema preko banke štipendije in vajeniške nagrade ter da danes delavci vseh, t.j. 86 delovnih kolektivov v občini prejemajo osebne dohodke na hranilne knjižice oziroma tekoče račune.

V banki vedo povedati, da so tako ali drugače vključili v varčevanje vse občane – od novorojenčkov, študentov do upokojencev.

Vsi ti uspehi, sicer površno naštet, niso zrasli sami od sebe. Veliko dela je ležalo na ramenih bančnih delavcev, ki so ga morali opravljati tako, da je v občanih raslo zanimanje in zaupanje.

Za vse dosežke ob 30-letnici so na slovesnosti v tovarni INDUPLATI bančnikom že izrekli čestitke skupščine in družbenopolitične organizacije z željo, da bi bilo tako uspešno delo Banka Domžale nadaljevano tudi v prihodnje, pridružuje pa se tudi uredništvo Občinskega poročevalca.

ing. Srečko Bergant, predsednik izvršnega odbora banke je na jubilejni slovesnosti v svojem govoru povedal:

Mislím, da lahko utemeljeno poudarim, da je bila pri vseh preteklih organizacijskih spremembah najpomembnejša prav zadnja, t.j. konec leta 1977, ko je združeno delo v občini sprejelo odločitev, da se oblikuje v Domžalah temeljna banka – Ljubljanska banka – Banka Domžale. To odločitev lahko v dosedanjem razvoju bančne organizacije v Domžalah upravičeno označimo kot prelomno. Z njo ni le gospodarstvo tega področja – enako pa tudi družbene dejavnosti – ugotovilo kot eno od svojih najglobljih potreb nadaljnega razvoja nujnost obstoja samostojne bančne organizacije, marveč je predvsem zavestno prevzelo upravljanje z združenimi sredstvi, s tem pa tudi vsa pooblastila in odgovornosti za svoj gospodarski in družbeni napredek.

Ni treba, da posebej govorim o tem, kako se je bilo treba takrat za uresničitev te odločitve tudi konkretno boriti in da njeno utemeljevanje v tedanjem času nikakor ni bilo lahko. Zelo močno so bile prisotne dileme, ali je ustanovitev temeljne banke v Domžalah utemeljena ali ne. Te dileme sicer tudi še danes niso potihle in se ob posameznih priložnostih zdaj bolj zdaj manj močno oglašajo. Vendar pa je danes jasno – tudi tistim, ki sicer dvomijo o pravičnosti organizacije banke v Domžalah kot temeljne banke – da je banka Domžale od svoje ustanovitve dalje tako finančno gospodarsko kot samoupravno, še posebej z vidika delegatskega odločanja, ves čas opravičevala svoj obstoj. Zato je danes resnična potreba bančnega organiziranja kot samoupravne in samostojne banke na tem področju upravičena ne le z dolgoletno tradicijo razvoja bančništva v Domžalah, marveč še prav posebej z doseženimi uspehi poslovanja banke tudi po njeni reorganizaciji leta 1977.

Ko ugotavljamo, da je v okviru 20 temeljnih bank v Ljubljanski banki Banka Domžale na petem mestu po

(Nadaljevanje na 7. strani)

VELIKA USTVARJALNOST OSTARELIH

„Na današnji proslavi smo se zbrali zato, da skupno počastimo praznik republike 29. november in da ob tej priliki odpremo razstavo izdelkov delovne terapije,“ je ob začetku proslave dejal direktor Doma upokojencev v Domžalah.

„Napredek naše družbe se kaže tudi v neposredni skrbi za starejšega občana, ki je svoje minulo delo vložil za napredek naslednjih generacij. V domsko skupnost je vključenih večina stanovalcev našega doma, ki ima neposreden vpliv pri samoupravljanju dela in življenja v tako veliki družinski skupnosti. Velik uspeh skupnosti je, da je v krogu interesnih dejavnosti vzbudila veliko zanimanje stanovalcev za izdelovanje najrazličnejših vrst delovne terapije. Bistveno pri tem je zlasti to, da so stanovalci skupaj z mentorji pobudniki raznih oblik interesnih dejavnosti v domu. Ob tem je treba poudariti dejstvo, da je z vključevanjem v posamezne dejavnosti pozitivno izpolnjen prosti čas ter, da se z vsakršno dejavnostjo ohranjajo psihične in fizične moči ljudi, ki se nahajajo v tretji življenjski dobi.”

Po uvodnih besedah tov. Gostinčarja je sledil kulturni program, ki so ga pripravili in tudi izjavili stanovalci doma sami.

Kako lepo je bilo slišati pesmi slovenskih pesnikov, povedane od ljudi, ki so s svojim delom že prispevali velik delež k razvoju naše družbene skupnosti in so to, da so zadovoljni s svojim prispevkom in tudi prepričani, da je to možno dograjevati, z občutkom vnašali tudi v program. Še z večjim navdušenjem pa smo jim zaploskali, ko so zapeli katero izmed naših lepih narodnih pesmi. Posebno smo bili navdušeni in ganjeni ko je eden izmed stanovalcev napamet zrecital cel Krst pri Savici.

Ob taki zavzetosti, preprostosti in pristnosti vzdušja, ki so ga znali ustvariti med vsemi udeleženci proslave, se pač ni bilo moč upreti želji, da bi tudi mi zapeli, tako smo proti koncu proslave z njimi peli že vsi.

Za zaključek pa je vodja kulturnega programa zaigral še na star slovenski instrument – citre. Zaželeli so vse najboljše ob prazniku, nas povabili na ogled razstave in povedali tudi, da bodo veseli, če jih bomo še obiskali.

Enako kot nad izvedbo kulturnega programa smo bili navdušeni nad razstavo njihovih izdelkov, ki je bila vredna ogleda, še zlasti zaradi dobrih zamisli in izredne natančnosti v izdelavi.

Med razstavljenimi izdelki so vzbujale oz. pritegnile pozornost predvsem tapiserije, makrameji, pletenine in kvačkani ter vezeni prti. Nekaj posebnega pa je bila prav gotovo mini sedežna garnitura izdelana iz že neuporabnih lesenih ščipalk za obešanje perila.

Po ogledu razstave smo se s stanovalci doma še pogovarjali o življenju, počutju in težavah, s katerimi se srečujejo.

O tem pa so rekli nekako tako: „Res je, ko je človek enkrat v teh letih, ga spremljajo razne tegobe, ampak pustimo sedaj to, saj se že sami preveč ukvarjamo s tem, takrat ko smo sami, sedaj pa želimo biti veseli.”

Iz vsega, kar so nam povedali stanovalci in osebe, je bilo čutiti, da je vzdušje zelo dobro, to pa prav gotovo pozitivno vpliva na uspehe tako enih kot drugih.

Isto izhaja tudi iz naslednjega, kar je dejal direktor doma v svojem govoru: „Uspeli, ki so prikazani na razstavi, so dejansko plod dolgoletne domske aktivnosti in

Tudi v starosti – živahni oskrbovanci v Domu počitka v Domžalah

prizadevnosti obeh skupin, stanovalcev, kot delavcev doma. Vsi skupaj čutimo potrebo drug po drugem, ne samo kot gole delovne obveznosti, temveč nekaj več, čutimo, da smo drug drugemu potrebni in da je tudi v starosti

življenje lahko prijetno, če ga znamo organizirati. Leta bežijo vsem nam, ki smo danes še v aktivnem odnosu do dela in lepo nam bo, če bo imela mlajša generacija do nas razumevajoč in pristen človeški odnos.”

PM

VSEM ZAVEZANECM DAVKA OD OBRTNE DEJAVNOSTI OBČINE DOMŽALE

REVALORIZACIJA OSNOVNIH SREDSTEV OBČANOV PO
STANJU 31. 12. 1979

Ugotovljeno je, da so indeksi porasta cen za obdobje julij 1978 do junija 1979 višji od 110 za večino skupin osnovnih sredstev v lasti občanov, s katerimi opravljajo samostojno dejavnost. Zato je republiški sekretar za finance izdal odredbo o revalorizaciji osnovnih sredstev delovnih ljudi, ki samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom s sredstvi, ki so lastnina občanov (Ur list SRS, št. 29/80), po kateri davčni zavezanec opravi revalorizacijo osnovnih sredstev po stanju 31. 12. 1979, po navedenih skupinah in koeficientih. Ne revalorizirajo se osnovna sredstva, ki so uvrščena v skupine 2. 09, 2.14, 2.15, 2.20 in 2.21, ker so indeksi porasta cen nižji od 110.

Revalorizirajo se gradbeni objekti, ki niso zavezani davka od premoženja, ki se plačuje na posest stavb (lesene stavbe, kioski, kovinski hangerji) in oprema. Ne revalorizirajo se odpisana osnovna sredstva in osnovna sredstva, ki so trajno izven uposabe. Opremo, ki je ni možno uvrstiti v nobeno od navedenih skupin revalorizira občan s koeficientom, ki je predpisan za sorodno skupino. Osnova za revalorizacijo osnovnih sredstev je nabavna in odpisana vrednost, ki sestavljajo osnovna sredstva izkazana v poslovnih knjigah s stanjem na dan 31. 12. 1979. Če so bile stvari, ki sestavljajo osnovna sredstva revalorizirane v prejšnjih letih, je osnova za revalorizacijo nabavne vrednosti njihova vrednost, ugotovljena ob prejšnji revalorizaciji osnovnih sredstev – revalorizirana vrednost. Obračun amortizacije za leto 1980 je potrebno opraviti že po novih revaloriziranih osnovah.

Popis osnovnih sredstev in izvedba revalorizacije se mora izvršiti do 31. 12. 1980. Do tega dne morate tudi v poslovnih knjigah knjižiti rezultate in učinke revalorizacije. Poročila o opravljeni revalorizaciji morajo biti predložena na Upravo za družbene prihodke najkasneje do 31. 1. 1981.

Obrazec poročila o opravljeni revalorizaciji lahko kupite pri vratarju občine Domžale.

Za vsa pojasnila v zvezi z revalorizacijo osnovnih sredstev, se lahko obrnete na tuk. upravo za družbene prihodke (tov. Žankar Marico in Brvar Božo).

Pregled razvrstitve osnovnih sredstev po skupinah in koeficienti revalorizacije (Ur. list SRS, št. 29/80).

(Nadaljevanje s 6. strani)

popovprečnih sredstvih na zaposlenega, na drugem mestu po prihodu na zaposlenega in prav tako po doseženem skupnem dohodu, se pravi da je pri vseh teh kazalcih na nadpovprečni ravni, je očitno, da organiziranosti banke ne moremo meriti z njeno velikostjo, t.j. glede na teritorij ali celo s številom njenih zaposlenih delavcev. Mnogo bolj se zdi, da vprašanja nujnosti večje koncentracije kapitala za uspešno bančno poslovanje, ki skušajo najti svoj odgovor v zahtevi po organiziranju večjih bank, ne zadevajo bistvene problematike na tem področju. Nezadostnost koncentracije finančnih sredstev v posameznih primerih se namreč lahko pojavi le kot posledica nedodelanega mehanizma in pomanjkljivosti v samem postopku združevanja sredstev, zlasti tudi znotraj bančnega sistema. Naše dosedanje izkušnje nas utrjujejo v prepričanju, da mora biti za pravilno organiziranost banke poleg ostalih ekonomskih kazalcev odločilen predvsem kriterij, da mora biti članicam banke in občanom – njenim varčevalcem zagotovljena resnična možnost udeležbe pri sprejemanju vseh pomembnih odločitev pri poslovanju in

upravljanju v banki. Samo takšna organiziranost banke je lahko tudi pravo jamstvo za njeno dobro gospodarjenje in za kar najustreznejše zadovoljevanje razvojnih potreb članic. Danes lahko ugotovimo, da smo prav v naši banki z veliko doslednostjo uresničili neposredno delegatsko odločanje. Odločitve, ki jih sprejemamo na zboru, izvršilnem odboru in drugih organih banke so zato vselej vsebinsko dobro pretehtane.

Dosedanji razvoj Banka Domžale je plod odločitev vseh njenih članic, sprejetih na najbolj demokratičen način, njihovega velikega prizadevanja in solidnega gospodarjenja. Dosedanji uspehi nas zavezujejo, da se še bolj angažiramo na doslednem uveljavljanju naše današnje pridobitve: da kot delavci in občani – varčevalci v resnici aktivno sodelujemo pri sprejemanju vseh odločitev o združevanju in upravljanju sredstev v banki. Dobro se namreč zavedamo, da pomeni naše sodelovanje v banki in naše prizadevanje po njeni nadaljnji krepitvi osnovni pogoj za naš trden gospodarski obstoj in za uresničitev naših začrtanih družbenih in gospodarskih ciljev.

MARIJA ZALOKAR

Nikakor ni mogla verjeti, da se v resnici zanimamo za njeno življenjsko pot. Saj nimam nič povedati, se je hotela ogniti pogovoru. Poznaje, ko je videla, da bi bilo le treba nekaj povedati, se je hotela skriti za tem, da je že vse pozabila. Po krajšem premisleku pa je le privolila in spomini so kar sami hiteli iz nje. Po dobri uri smo bili vsi, ki smo jo poslušali, prepričani, da smo izbrali pravo, saj je povedala marsikaj zanimivega, od mladih let preko najbolj delovnih do umirjenejših uric v pokoju.

Oče iz Amerike

Marija Zalokar je bila rojena v precej številni družini – sedem otrok si je želelo vsak svojo zagozo kruha – zato ni nič čudnega, da si je njen oče šel iskat zaslužek v Ameriko, preko velike luže. Sama ga niti ni poznala, saj je odšel, ko ji je bilo komaj leto dni. Pripovedovali so ji to in ono o očetu, a se ji je zdelo, kot bi govorili o nekem stricu, ki ga niti ni pogrešala, vsaj dokler ga ni poznala

Vrnitev očeta . . .

Dobro se spomni, kako je bilo, ko se je oče vrnil iz Amerike. Bilo ji je štiri leta. Po Zavrteh je pripeljala poštna kočija z belim konjem, iz kočije pa je izstopil postaven možakar in se napotil naravnost k Žušmu, kot se je reklo pri njih po domače. S sestro sta ga pričakali na dvorišču.

Ti si pa Micka, kajne?

Čeprav ni bil grob ali surov, sta se ga prve dneve precej bali. Oče je že prvi hip stopil k njima, pobožal Marijo po laseh in ji rekel: „Ti si pa Micka, kajne?“ Dobro jo je poznal, čeprav je ni videl dobra tri leta, povrhu pa sta si bili precej podobni s sestro, tudi po velikosti, čeprav je bila sestra dve leti starejša. Oče se je znal otrokom kmalu dobro prikupiti, posebno deklicam. Veliko veselje je bilo, kadar je bil v Mengšu semenj. Takrat Mariji ni bilo treba nesti malico bratu v Preserje, ampak je oče posebno pazil, da so imeli otroci nekaj od takega velikega dogodka na vasi. Podaril jim je krajcar, da so si lahko kupili peščico slaščic ali kaj drugega, kar je otroke posebno mikalo.

Od kit do usnja

Odveč bi bilo pripovedovati, da je bilo tedaj hudo za zaslužek. Vsak najmanjši groš je bil nekaj vreden. Po Mengšu so v zimskih večerih veliko pletli slamnate kite. Zelo zgodaj je nastala tudi slamnarska zadruga, ki je bila tedaj seveda v rokah posameznikov. Marija Zalokar je našla tu delo, ko še ni dopolnila 14 let. Dobro se spominja, kako so komaj čakali, da bi tudi sama kaj več zaslužila. Poleg sestre je imela namreč še pet bratov, oče pa je šel v Ameriko

pravzaprav zato, da je lahko plačal hišo, saj drugega niso imeli.

Iz deklice – brhko deklet

Kolo življenja pa se je vrtelo naprej. Iz Marije deklice je kmalu zraslo brhko deklet, ki jo je marsikdo rad pogledal. 1928. leta se je poročila z možem, čevljarjem. Ostala je doma, saj je bilo doma več kot preveč dela, počasi pa so začeli prihajati tudi otroci. Imela je tri.

Pri Jošku, na moževem domu, so živeli do 1937. leta, potem pa se je mož z njeno pomočjo že toliko opomogel, da sta lahko kupila pri Omerzi delavnico, ker je bil lastnik do grla zadolžen. Vrednost kož je takrat močno padla, tako da lastniku ni pomagalo nobeno posojilo. Seveda nista mogla plačati vsega naenkrat, imela pa sta že toliko kredita pri ljudeh, pa tudi čevljarjski poklic je veljal precej več kot danes, tako da sta zlahka dobila posojilo in plačala vse skupaj v več zaporednih mesečnih obrokih.

Posebnost – razstavna izložba

Posebna zanimivost za Mengšane in okoličane je bila njihova razstavna izložba, ki so jo spreminjali vsakih nekaj dni, Marsikdo si je z veseljem ustavil ob njej in si ogledal, kakšne čevlje ali škornje bi si rad kupil. V tej izložbi zdaj mengeški kino reklamira svoje filme. Sčasoma sta si Marija in njen mož toliko opomogla, da sta lahko najela tudi več vajencev in pomočnikov. Tudi po sedem, osem jih je delalo v delavnici.

Čevlji za partizane

V njuni delavnici so naredili prenekateri par čevljev za bližnje in oddaljene borce partizanske vojske. Seveda je poleg tega teklo tudi redno delo, tako da največkrat tudi pomočniki niso vedeli, komu so namenjeni čevlji.

Usnje na vozu gnoja

Izredno hudo je bilo za material, posebno usnje. Marija se dobro spominja, kako se je moral mož znajti, da je sploh lahko delal. Na Črnučah se je dogovoril z nekim kmetom, ki mu je vozil usnje iz Ljubljane pod gnojem. Na voz je spodaj naložil usnje, zgoraj pa veliko gnoja in tako ni nihče

posumil, da se pelje čez mejo tudi material, ki je bil v glavnem namenjen partizanskim čevljem.

Večkrat se je v delavnici oglašil ta ali oni partizan, da so mu na hitro popravili podplate.

Več pošiljk čevljev za partizane, med katerimi je bil največ „gojzarjev“, je šlo po preverjeni poti: s cizo do Naceta, od tam pa jih je Andrej Koželj spravil do hoste, do partizanov.

Nemci so počasi začeli sumiti, da se dogaja nekaj nenavadnega, zato so jih nekajkrat zastrašili, nazadnje pa so, v jeseni 1944. leta, odpeljali v Begunje Zalokarjevega pomočnika Ivana Žabnikarja. Vendar mu niso mogli dokazati kaj posebnega, zato so ga pozneje izpustili. Se veliko huje pa je bilo z domačimi izdajalci in podrepniki. Domobranci so velikokrat strašili Marijinega moža in tudi njo, da bodo oba ubili, proti koncu zime 1945. leta pa so Marijinega moža tudi odpeljali in ga za kratek čas zaprli. Reklji so, da dobro vedo, da dela za partizane.

Črna roka

Mariji Zalokar se v očeh nabe-rejo solze. Spomni se na svoj najstrašnejši dan v življenju, na 8. maj 1945, ko je na pragu svobode izgubila svojega moža. Tiste dneve so domobranci množično bežali čez mejo, pred begom pa so se marsikje še kruto maščevali. Tudi k Zalokarju so prihajali različni ljudje, ki so jim svetovali, naj se raje skrijejo, sicer pa so lahko v nevarnosti. „Jaz se že ne bom pred nikomur skrival,“ je dejal Marijin mož, „saj imam vendar čisto vest. Nikomur nisem storil nič žalega.“

Na predvečer svobode . . .

Med policijsko uro so pridrvili domobranci v Zalokarjevo hišo, bili so Mengšani in menda iz Litije, in zahtevali, da gre Marijin mož z njimi. Marija je stopila na prag in vprašala: „Vili, kaj pa je zdaj to?“ – „Mi nimamo nič, to je črna roka,“ so se zgovarjali na druge. Mož je vzel kapo in suknič in odšel z njimi. Marija je šla do postojanke z njim, tam pa so ji rekli, naj se raje vrne. Mož ji je ob slovesu samo še rekel, naj dobro pazi na otroke, če se bo zgodilo, da se nikdar več ne vrne. Zaman ga je potem čakala tistega dne in potem še vrsto let. Njegovo življenje so utrnili domači izdajalci na predvečer svobode . . .

Sama z otroki

Življenje je seveda moralo teči naprej. Če že ne zaradi drugega, je imelo svoj smisel v otrocih, ki so bili stari 8, 12 in 15 let. Nobeden še ni bil pri kruhu. Poizkušala je vsem trem pokazati, da samo dobrota lahko spreminja svet. Spravila jih je do dobrega kruha, za kar so ji vsi še danes hvaležni. Znajo ceniti svojo mamo, ki je bila v najhujših trenutkih dovolj trdna, da je ponosno dvignila glavo in se še v večjo voljo zagnala v delo.

Delavnica za Melodijo

Delavnica je nekaj časa še tekla naprej, vendar je morala močno zmanjšati število zaposlenih. Pozneje je videla, da ne bo zmogla vsega sama in jo je dala v najem Melodiji. Pravzaprav so jo zelo prosili, če bi jo hotela odstopiti, ker jim je močno primanjkovalo prostora. Privolila je s pogojem, da je tudi sama zaposlena v Melodiji. Delali so strune in podobne manjše stvari.

Starost je dočakala kot upoko-jenka Melodije. Ob vprašanju, kako se kaj počuti, se nasmehne, da ji ni nič hudega. „Malo mladim gospodinjam, malo berem časopise, malo pa grem med ljudi pa je.“ Ob koncu oktobra je dopolnila že 76-to leto, pa bi ji še tako natančen opazovalec prisodil vsaj deset, petnajst let manj.

„Samo, da me imajo otroci radi,“ še doda.

Bila je aktivna delavka v vseh družtvih

Verjetno v Mengšu ni društva ali organizacije, v kateri Marija ne bi aktivno sodelovala. O njeni prizadevnosti in pridnosti pričajo tudi številna odlikovanja in priznanja, od Zaslug za narod do priznanja OF.

. . . Za skupno stvar

Ko je bila takoj po osvoboditvi v Mengšu občina, je delala tako rekoč noč in dan za skupno stvar, kot so rekli takrat. Zadrudni dom, iz katerega je potem nastal kulturni dom, so gradili udarniško dan za dnem. Včasih ni bilo časa niti za kosilo, kaj šele za spanje.

Posebno veliko je bilo dela ob praznovanju mengeškega občinskega praznika, saj je bila takrat tudi vedno velika gospodarsko-kmetijska razstava, kjer so se prikazali dosežki delovnih organizacij, obrtnikov in kmetijstva. Ob tem so bile številne kulturne prireditve, ki so bile navadno zaključek uspešne akcije. Marija se še dobro spomni, kako je morala marsikaj pripraviti in narediti, da je teklo, kot so se zmenili, nazadnje pa bi še radi videli, da bi kar naprej plesala, ko je igrala ERMA VISTA.

„Ko je zaigral zvočnik,“ se zasveti v njenih očeh iskrica, „takrat nisem mogla več zdržati doma, pa čeprav sem spala le nekaj ur. Zelo rada sem sodelovala s takratnim sekretarjem OF in sekretarjem Občinskega komiteja ZK, s tovarišem Piškom, ki je znal razvi-

(Nadaljevanje na 15. strani)

ENKRATEN PRIKAZ POŠTNE ZGODOVINE

V času od 18. do 22. novembra 1980 so Kulturna skupnost Domžale, Filatelistično društvo Domžale, Podjetje za PTT promet Ljubljana Tozd PTT Domžale in Gorenjski muzej Kranj v predverju Hale komunalnega centra Domžale pripravili uspelo razstavo ob 100-letnici Pošte v Domžalah. O pomenu razstave sta spregovorila član IO Kulturne skupnosti Domžale prof. dr. Miroslav Stiplovšek in direktor Podjetja za PTT promet Ljubljana Tozd PTT Domžale Franc Konda, v imenu Podjetja za PTT promet Ljubljana je pa pozdravil in čestital k uspeli razstavi direktor prometnega sektorja PTT Ljubljana Franc Cvahte. Kratak kulturni program ob tem pomembnem jubileju sta pripravila pihalni trio Glasbene šole Domžale in Oktet bratov Pirnat.

Dr. Miroslav Stiplovšek je v svojem govoru dejal:

„Letos mineva sto let, odkar je bila v Domžalah ustanovljena pošta, kar je bil pomemben mejnik v njihovem razvoju. Ta visok jubilej je prav gotovo lepa prilika, da se spoznamo s poštnim prometom na domžalskem območju v preteklosti in sedanjem času ter da hkrati poudarimo velik pomen pošte v javnem in zasebnem življenju, njeno tesno povezanost z družbenim in gospodarskim razvojem, saj je predstavljala enega pomembnih civilizacijskih in kulturnih nosilcev. Ob tem naj opozorimo tudi na dejstvo, da poštni objekti in predmeti iz preteklih obdobij predstavljajo tudi izjemno bogato, zanimivo in dragoceno kulturno dediščino, kar je še posebej razlog, da je Kulturna skupnost Domžale s posebnim zadovoljstvom sprejela pobudo Filatelističnega društva Domžale za organiziranje razstave ob stoletnici domžalske pošte.

Začetki poštnega prometa na območju sedanje domžalske občine segajo že v rimsko dobo, ko je potekal po pomembni cesti od Aquileje - Ogleja prek Emone - Ljubljane, Atransa - Trojan proti Podonavju. Po razpadu rimskega imperija so poštne zveze na Kranjskem obnovili šele v 16. stoletju, prvo poštno postajo na Gorenjskem pa so ustanovili v Podpeči pri Lukovici ob poštni zvezi med Ljubljano in Gradcem. V 18. stoletju so potrebe gospodarstva narekovele izboljšanje vozniških poti in poštnega prometa in v prvi polovici tega stoletja je bila ustanovljena še druga

(Nadaljevanje z 8. strani)

jati prave tovariške odnose.“ Nasploh, pripoveduje Marija Zalokar naprej, je bilo takrat društveno in družbenopolitično življenje bolj razgibano, predvsem pa so vsi radi delali in niso za to nikdar pričakovali najmanjšega plačila. „Ljudje so bili že srečni, da je svoboda, da je mir ...

Delovala je v Zvezi borcev, v Društvu prijateljev mladine, v Rdečem križu, v TVD Partizanu, pravzaprav povsod. Po vojni so bila zelo popularna taborjenja ob Savi. Bila je vodnica ob Savi, v Bohinju, vsega niti ne more priklicati v spomin. Vedno je bila prisotna, če je šlo za skupne interese bližnje in daljše okolice. Rada je imela ljudi, zato je rada delala z njimi in zato so jo imeli radi tudi oni.

Počasi zaključiva pogovor. Zdi pa se mi, da bi lahko povedala še veliko podrobnosti, kot jih je tokrat. Vsaj nekaj sva vendarle utrgala pozabi.

Ivan Sivec

poštna postaja na območju sedanje domžalske občine ob tako imenovani dunajski cesti v Šentožboltu. Vzponredno so se izboljševali tudi tehnični pogoji za opravljanje poštnega prometa, ki je doživel nov velik razmah po poštni reformi in uvedbi znamk v Avstriji sredi 19. stoletja. V drugi polovici tega stoletja se je nato na območju sedanje domžalske občine izoblikovala mreža pošt, ki še do danes ni bistveno spremenjena. V tem obdobju je bila prva ustanovljena pošta v Mengšu leta 1859, zlasti hiter razvoj slavninarske industrije od šestdesetih let 19. stoletja v Domžalah pa je terjal, da je tudi ta kraj dobil 14. julija 1880 pošto, ki je po obsegu poslovanja kmalu prerasla vse okoliške poštne urade. Ob tem naj poudarimo, da so kmalu po njeni ustanovitvi zaradi gospodarskih potreb uvedli v Domžalah tudi telegrafske in nato še poštne zveze, kar vse se je moderniziralo in povečevalo poštni promet.

Z razstavo ob stoletnici domžalske pošte smo želeli ilustrirati razvoj poštnih mreže in prometa na območju sedanje domžalske občine. Tako smo zbrali fotografsko gradivo o vseh objektih v katerih so bili poštni uradi in že to nam nazorno ilustrira razvoj, razmah in modernizacijo pošt, prav tako pa smo si prizadevali s poštnimi žigi, razglednicami, dopisnicami, pismi, različnimi tiskovinami in drugim gradivom ilustrirati oblike poštnega poslovanja od zadnjih desetletij 19. stoletja do danes. Začetke poštne službe na domžalskem območju in na Gorenjskem na tej razstavi osvetljuje gradivo, ki ga je pripravila višji kustos Majda Zontar iz Gorenjskega muzeja v Kranju, ki je leta 1977 pripravila tudi razstavo o razvoju poštnega prometa na Gorenjskem do prve svetovne vojne in smo si jo ogledali tudi v Domžalah. Fotografije o vseh poštnih objektih je zbral Tone Ravnikar, ki je za razstavo iz svoje zbirke prispeval tudi razglednice krajev z območja domžalske občine. Izredno bogato gradivo o poštnem poslovanju je zbralo Filatelistično društvo iz Domžal. Podjetje PTT TOZD Domžale je dalo na voljo gradivo o današnjem poslovanju pošt ter nekaj poštnih opreme. Razstavo smo obogatili še s posebnimi sklenjenimi zbirkami in sicer je Maks Bugar prispeval gradivo o partizanski pošti prek TV linij, Bojan Pečar pa gradivo o pošti internirancev iz fašističnih taborišč. Pri postavitvi razstave so sodelovali člani Filatelističnega društva Domžale in Likovnega društva Petra Lobode, strokovno pa so jo zasnovali in oblikovali Tone Ravnikar, Franc Janežič, Franc Konda in Miroslav Stiplovšek. Kulturna skupnost Domžale je prevzela materialne stroške te razstave in celotno organizacijo, z željo, da bi z njo popestrila razstavno dejavnost v Domžalah in prispevala k osvetlitvi poštnih zvez na domžalskem območju v preteklih obdobjih in njeno pomembno mesto v današnjem času. Tovariš Franc Konda je v svojem govoru prikazal predvsem delo TOZD PTT Domžale in dejal:

„V letošnjem letu praznujemo tudi 20-letnico Podjetja za PTT promet Ljubljana in 30-letnico samoupravljanja v PTT. Naša delovna organizacija je ena izmed devetih PTT delovnih organizacij v Sloveniji, sestavlja do 8 temeljnih organizacij in delovna skupnost. V njej je zaposlenih 2.250 delavcev. Delovne PTT so organizacijsko vezane v Združene PTT organizacije in preko nje v skupnost LPTT. Tozd PTT Domžale pokriva področje občinskih skupščin Domžale, Kamnik in področje Vodice, ki je v občini Ljubljana-Siška. Razteza se na področju širokem 629 km², na njem pa živi nekaj nad 68.000 prebivalcev. Našim krajanom nudi PTT storitve 10 pošt. Razmerje med številom poštnih enot in prebivalcev je 1:3700. To pomeni, da smo na našem področju visoko na jugoslovanskem povprečjem, ki je 1:6000. V temeljni organizaciji PTT Domžale je zaposlenih 112 delavcev.

Naše storitve so se v obdobju 100 let povečale za nekaj tisočkrat, medtem ko kadrovska rast ni bila tako hitra, kar je pripisati prehodu od ročnih central k avtomatskim. Prav v zadnjih 15. letih zasledimo v naši delovni organizaciji hitrejšo uvajanje ptt mehanizacije. Na razstavi bomo videli le del naših delovnih pripomočkov. Naj povemo, da ima vsaka naša pošta potrebno število računskih strojev in vsaj en pisalni stroj. V pripravi je celo uvedba računalniških terminalov v blagajniški službi.

Poleg vedno večje kakovosti naših storitev smo veliko pozornosti posvetili tudi opremljenosti naših prostorov. V zadnjih petnajstih letih smo tako posodobili naše ptt enote Blagovica, Radomlje, Lukovica, Mengoš in Trojane. V prihodnjih dneh pa bomo v nove prostore preselili tudi pošto Dob. Nujna bi bila tudi razširitev poštnih prostorov v Domžalah. Za pokritje investicij na našem področju so združevale sredstva temeljne organizacije PTT naše DO.

Največji problem na našem področju je nerazvita telefonija. Ob tem ima odločujočo vlogo Območna SIS za ptt promet Ljubljana, ki usklajuje interese uporabnikov in nas, izvajalcev.

Podjetje za ptt promet Ljubljana in TOZD PTT Domžale, predvsem pa pošta Domžale se zahvaljujemo organizatorjem te razstave: Kulturni skupnosti Domžale, Filatelističnemu društvu Domžale, Gorenjskemu muzeju Kranj in

tudi ostalim, ki so kkkkrkoli prispevali k njeni realizaciji. PTT delavci bi zaradi svoje delovne vneme skoraj na to pozabili.”

Razstava je bila zelo pregledna na kartonih in panojih, razstava o partizanski pošti in pošti internirancev pa sta bili v vitrinah, ki jih je za to priliko odstopil Zgodovinski arhiv Ljubljana in so sedaj v prostorih arhiva v Krumporku.

V vabilu, ki je bilo izdano za to priliko je tudi kratak zapis o zgodovini domžalske pošte.

Poleg razstave o razvoju poštnega prometa na Gorenjskem, ki je bila leta 1977 tudi v Domžalah, je pričujoča razstava vsekakor pripomogla, da so si številni obiskovalci, ki jih je bilo več kot tisoč lahko ogledali delo pošte v obdobju sto in več let, saj so bili na razstavi prikazani tudi zemljevidi poštnih zvez v začetku 19. stol. in celo izsek iz Tabule Peutingeriane-rimske cestne karte. Izredno zanimivo je bilo tudi originalno priporočeno pismo iz leta 1844, ki je bilo odposlano 21. decembra iz Senja, od tam je prišlo na Reko in Trst ter 25. decembra prišlo v Ljubljano, Podpeč in na grad Brdo, kamor je bilo namenjeno. Poleg sodelavcev, ki so pripravili razstavo, so pripomogli k uspeli razstavi tudi filatelisti tov. Stoviček iz Ljubljane in ing. Iličič iz Zagreba in več filatelista iz Domžal, predvsem pa predsednik Filatelističnega društva Domžale Franc Janežič.

Pričujoča razstava, ki si jo je ogledalo toliko mladih, bo predvsem njim služila, da bodo bolj seznanjeni o poštnem prometu v občini, filatelista om je bila pa nova vzpodbuda za še bolj intenzivno zbiranje.

TONE RAVNIKAR

POROČILO

O IZIDU REFERENDUMA ZA IZGRADNJO KANALIZACIJE NA OBMOČJU KS MENGEŠ ZA SLEDEČE CESTE: Pot Rašiške čete, Muljava in Pristava, razen hišnih števil: Pristava 6, 7, 9 in 10.

Na podlagi 9. člena Zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 29/72), sklepa o razpisu referendumu za uvedbo krajevnega samoprispelka o sofinanciranju izgradnje kanalizacije na Muljavi v sledečih cestah: Pot Rašiške čete, Muljava in Pristava razen hišnih števil: Pristava 6, 7, 9 in 10.

1. Na podlagi 2. člena zakona o samoprispelku (Uradni list SRS, št. 3/73), 8. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77), 29. člena statuta KS Mengeš in Zbora delovnih ljudi in občanov, ki je bil 29.10.1980, se je razpisal referendum za uvedbo samoprispelka za sofinanciranje kanalizacije v cestah v 1. odstavku tega poročila.

2. Na podlagi 9. člena citiranega zakona o referendumu (Uradni list SRS, št. 29/72) je volilna komisija pri KS Mengeš izvedla referendum 23.11.1980

3. Od skupnega števila 96 glasovalnih upravičencev jih je glasovalo 93 ali 92,15 %. Za uvedbo samoprispelka za sofinanciranje kanalizacije v cestah navedenih v 1. odstavku tega poročila je glasovalo 72 glasovalnih upravičencev ali 66,96 %, neveljavni sta bili dve glasovnici.

4. Na podlagi navedenega izida glasovanja je volilna komisija pri KS Mengeš ugotovila, da je predlog za uvedbo samoprispelka sprejet, saj se je zanj izrekla večina glasovalnih upravičencev. Tako ima Skupščina KS Mengeš v smislu 9. člena zakona o referendumu in 2. člena zakona o samoprispelku zakonito podlogo za sprejem sklepa o uvedbi samoprispelka.

5. Podrobni pregled o izidu glasovanja se nahaja v tajništvu Krajevne skupnosti Mengeš.

Mengeš, dne 25.11.1980.

Volilna komisija pri KS Mengeš.

Tajnik:	Član:	Predsednik:
Francka Trobec, l. r.	Rudi Šinigoj, l. r.	Jože Merčun

V SPOMIN

MIHA BURJA – RADO

Na zlatopoljskem pokopališču so se številni borci, aktivisti, tovariši in znanci poslovili od borca Kamniškega bataljona in Šlandrove brigade Mihe Burja – Rado.

Pokojni Miha se je rodil leta 1926 v revni kmečki družini v Trnovčah, kjer ni bilo nikoli dovolj kruha, toda prisotna je bila napredna zavest. To pa je bilo velikega pomena, saj je vojna zahtevala zavednih ljudi, med katerimi se je znašel junija 1942 tudi Miha. Kot borca Kamniškega bataljona ga srečamo v številnih bojih po obronkih zlatopoljskih vasi in Moravške doline. Kot dobrega borca so ga poznali tudi v Šlandrovi brigadi, kjer je kot komunist veliko prispeval pri utrjevanju tovarštva. Pot ga je vodila nato na Dolenjsko, kjer je bil dodeljen v 12. brigado, pozneje pa se je vrnil v domače kraje in opravljal kurirsko delo na postaji G-9 in končal vojno vihro v enoti KNOJ-a.

Med mnogimi v gozdovih sta ostala tudi dva njegova brata, toda Miha je vedel, da je potrebno delati pri obnovi porušene domovine. Ne samo delo v tovarni v Kamniku, ampak tudi doma je bilo potrebno marsikaj narediti. Poleg tega pa ni stal ob strani političnemu delu, saj je aktivno delal v Krajevnem odboru ZB NOV in SZDL v Zlatem polju in tudi v komisiji pri Občinskem odboru ZZB NOV Domžale. Za nesebično delo je prejel več priznanj kot skromno pozornost za vse, kar je storil med vojno in po njej.

Tako smo se zopet morali posloviti od borca in tovariša, ki je mladost in vse svoje življenje posvetil temu, da bi vsi živeli lepše in bogatejše življenje.

Slava njegovemu spomenu.

Lojko

V SPOMIN FRANC BURGAR

Na mengeškem pokopališču smo se pred nedavnim poslovili od borca in vojaškega vojnega invalida tovariša Franca BURGARJA.

Rodil se je leta 1908 v Loki pri Mengšu v številni kmečki družini. Po končani osnovni šoli se je takoj zaposlil. Že v rani mladosti je tako izkusil težko življenje zapostavljenih delavcev. Priključil se je naprednemu delavskemu gibanju in sodeloval v številnih stankah. Boj za pravico in boljše življenjske pogoje je nadaljeval tudi v času druge svetovne vojne. Najprej je bil aktivist OF, potem pa se je vključil v Gregorčičevo brigado. Boril se je na Primorskem. Med tovariši je bil zelo priljubljen. V avgustu leta 1944 je imela njegova enota predavanje o ruski mini. Zaradi nepazljivosti predavatelja je mina eksplodirala. Več borcev je ob nesreči izgubilo življenje, Francetu pa je mina poškodovala oči in ga obsodila na večno slepoto.

Po osvoboditvi se je vrnil v svoj rojstni kraj, kjer so ga pričakali žena in dva nepreskrbljena sinova. Se vedno je rad zahajal med ljudi in s svojo dobro voljo spodbujal k izgradnji nove Jugoslavije.

Za svoje revolucionarno delovanje je dobil Red za hrabrost, medaljo za hrabrost in Red zaslug za narod s srebrnimi žarki.

Na zadnji poti so se od njega poslovili številni tovariši, znanci, sorodniki in delegacija Gregorčičeve brigade. Tovariš Franc je odšel, vendar bo kot borec, revolucionar in tovariš za vedno ostal med vsemi, ki so hodili po težki poti boja za lepšo prihodnost in novo Jugoslavijo.

FELIKS POGAČAR

TONE BOŽIČ

Na mengeškem pokopališču smo se 30. novembra 1980 poslovili od borca in aktivista Toneta Božiča.

Pokojni Tone se je rodil v revni tiškarski družini v Ljubljani in že v rani mladosti izgubil očeta. Izučil se je pekovske obrti in pot ga je pripeljala v Jarše, kjer si je ustvaril družino. Vojna leta so ga doletela kot pristaša Osvobodilne fronte in kmalu je postal aktivni bореc v partizanskih enotah. Vojna pot ga je vodila v Kočevski Rog, Črnomelj, Belo krajino in v Biograd na moru. Bil je v številnih enotah, največ kot intendant in bореc. Za svoje zasluge je prejel tudi Orden za hrabrost, Orden zaslug za narod in Medaljo zaslug za narod.

Ko se je decembra 1945. leta vrnil domov je ponovno začel s pekovsko obrtjo in jo opravljal vse do upokojitve leta 1963. Rad je delal v krajevni organizaciji ZB NOV Jarše-Rodica in po svojih močeh skušal doprinesati k graditvi naše domovine. Nepozabno bo ostalo njegovo iskreno tovarštvo, ki ga je tako rad poudarjal in prenašal na mlajše rodove.

A. T.

VALENTIN BROJAN

V soboto 22. novembra 1980 so se domžalski godbeniki, pevski zbor Društva upokojencev Janez Cerar Domžale, številni sorodniki, prijatelji in znanci še zadnjič poslovili od dolgoletnega prizadevanja godbenika in upokojenega strojnika vodovodnih črpalk Valentina Brojana.

Pokojni Tine se je rodil 2. marca 1909 v Stobu št. 36 v številni Tinetovi družini. Kmetija ni bila preveč velika, pa še mama mu je še kot otroku umrla, zato je moral takoj, ko je zapustil šolske klopi, prijeti za težka dela v nekdanji Krizantovi slavninarski tovarni sedanji tovarni Toko obrat I. v Domžalah. Tu je bil zaposlen več let. Leta 1938 se je zaposlil v nekdanji Medič-Zanklovi tovarni barv in lakov – sedanji tovarni Helios

Domžale. Bil je vseskozi napreden delavec, saj je bil v letu 1939 in 1941 blagajnik strokovne delovne organizacije, v tej tovarni. V tej

tovarni je bil delavec tudi v času 2. svetovne vojne. Po svojih močeh je pomagal za osvobodilno gibanje. Po vojni je prenehal z delom v tej tovarni in postal samostojni prevoznik, dokler se ni leta 1963 zaposlil kot strojnik na vodovnih črpalkah sedanjega Komunalnega podjetja Domžale. Tu je ostal vse do leta 1973, ko mu je bolezen onemogočila to delo.

Domžalčani smo ga poznali tudi kot dolgoletnega godbenika, saj je bil v vrstah domžalske godbe polnih 30 let. Igral je bobne, pa tudi činele. Prvič ga vidimo kot godbenika na sliki ob 50-letnici domžalske godbe in to leta 1934. Za svoje dolgoletno delo v godbi je prejel tudi več priznanj. Poleg tega, da je bil godbenik je bil v mladih letih tudi igralec v lhanem prosvetnem društvu, pred vojno pa tudi uspešen nogometaš pri domžalskem SK Disku.

V zakonu sta se mu rodila sinova Tinko in Franci. Pod cerkvijo v neposredni bližini sedanjega pokopališča sta si z ženo Francko leta 1940 zgradila hišo in gospodarsko poslopje.

V mrzlem zimskem popoldnevu se je od njega še zadnjič poslovil oktet bratov PIRNAT, zaigral mu je domžalska godba, v imenu katere mu je spregovoril njegov dolgoletni tovariš in godbenik Ivan Loboda, ki je med drugim omenil, da je bil pokojni Tine vedno pripravljen pomagati godbi s prevozi, kadar je bilo treba, spominjal se ga je pa tudi kot dolgoletnega prizadevnega godbenika. Bodi mu lahka domača zemlja.

Tone Ravnikar

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prerani izgubi naše drage mame, stare mame, sestre in tete

IVANE NOVAK

z Vira

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem za poklonjeno cvetje, sočustvovanje, izrečeno sožalje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi Anici in Lojzetu Dolinšek, Ivanu Cerarju, pevcem, praporščankama in duhovniku za cerkveni obred.

Žalujoči: sin Mirko z družino, vnukinja Rajka in Erna, sestra Mici in brat Stanko.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega VALENTINA BROJANA se iskreno zahvalujemo vsem, ki ste mu darovali cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala domžalski Godbi, pevcem, govorniku za poslovilne besede in duhovniku za opravljeni obred.

Zahvala tudi vsem, ki ste nam ob izgubi v ustni ali pisni obliki izrekli sožalje.

Njegovi

ZAHVALA

ob izgubi naše nadvse drage

ANGELCE LOŽ
roj. KVAS

se iskreno zahvalujemo vsem svojcem, prijateljem in znancem, ki so se poklonili njenemu spomenu in ji darovali cvetje ter z nami sočustvovali. Zahvaljujemo se tudi pevskemu zboru in govorniku za prisrčne poslovilne besede.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega očeta, starega očeta in pradedu

URMAŽ MIHAELA

Barčnikovega ata
iz Loke pri Mengšu

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so v teh žalostnih trenutkih sočustvovali z nami, darovali cvetje in ga tako številno pospremili na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo za poslovilne besede, ki jih je v imenu Krajevne skupnosti Mengeš izrekel tovariš Maligoj, društvu upokojencev, godbi in gasilcem. Zahvaljujemo se tudi duhovnikom za opravljen obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

SMRKOLJ JANKA

posestnika iz Ožbolta

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v globoki žalosti stali ob strani, izrazili besede tolažbe, ga pospremili na njegovi zadnji poti in darovali cvetje. Še posebej se zahvaljujemo KS Trojane, ZB in VVI Blagovnica, GG Ljubljana-obrat Domžale, SZDL Trojane in njihovem predstavniku za poslovilne besede, GD Trojane ter vsem lovskim družinam za zadnje slovo in župniku Vrtovšek Jožetu za poslovilni obred. Posebna hvala tudi Lovski družini Trojane - Ožbolt za poslovilne besede in zadnje lovsko slovo.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob nepričakovani, boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta in brata

IVANA TAVČARJA

iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v dneh žalosti stali ob strani, nam ustno in pisno izrazili besede tolažbe. Posebna zahvala zdravstvenemu osebju Travmatološke klinike v Ljubljani, Zdravstvenega doma Domžale, kolektivu Napredek Domžale, godbi Domžale, Stobljanskemu oktetu, gasilcem za častno spremstvo, duhovniku za opravljeni obred in prav vsem, ki ste ga spremili v njegov prerani grob in mu darovali toliko lepega cvetja. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Francka, sin Drago, hčerka Dani z družinama

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega skrbnega moža, očeta, starega ata, brata, strica in tasta

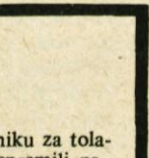
IVANA LAZNIKA

iz Količevega

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, nekdanjim sodelavcem in znancem, ki ste se ob slovesu od njega poslovili s cvetjem in ga spremili na zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo Društvu energetikov in njegovemu predstavniku za poslovilne besede, Domžalski godbi, pevskemu zboru upokojencev iz Domžal, Papirnici Kaličeva, družbenopolitičnim organizacijam iz Vira in praporščakom.

Lepa hvala tudi vsem, ki ste nam pomagali in izrazili sožalje.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi ljubelega moža, očeta, brata in strica

ŽALAC DRAGOTA

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem sosedom, govorniku za tolažilne besede, pevskemu zboru Mengeš in drugim, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje, izrekli sožalje in nam pomagali v težkih trenutkih.

Posebno se zahvaljujemo Kliničnemu centru v Ljubljani ter dr. prof. Ravniku za pomoč v najtežjih dneh njegovega življenja.

Zahvaljujemo se tudi delavcem SGP Gradbinec Kranj, Zarja Kamnik, Stol Kamnik, ki ste ga spremili na zadnji poti in župniku za lepo pogrebno slovesnost.

Žalujoči: žena Hermina, sin Drago, hčerka Sonja in ostalo sorodstvo

V SPOMIN

6. decembra mineva leto dni, odkar si nas zapustil, naš ljubljani sin in brat

FRANČŠKRLEP

S tvojo smrtjo je v našem domu nastala praznina, v naših srcih pa globoka neizbrisna bolečina. Nikoli te ne bomo pozabili - vedno boš živel z nami. Zahvaljujemo se vsem, ki se te spominjajo in obiskujejo tvoj prerani grob. Tvoji

ZAHVALA

Ob prerani izgibi našega dragega moža in očeta

MIRKA LAVRIČA

iz Kompolj 3

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v najtežjih urah stali ob strani in nas bodrili. Posebno se zahvaljujemo sosedom, ki so nam v tistih žalostnih dneh tako nesebično pomagali. Enaka zahvala velja tudi sorodnikom za izkazano pomoč. Hvala vsem, ki ste rajnemu darovali cvetje in ga tako množično pospremili na zadnji poti. Predsedniku KS Krašnja Močnik Branku hvala za poslovilne besede ob odprtem grobu. Nazadnje se zahvalimo vsem tistim, ki vedo, da so dnevi po pokopu rajnega še bolj prazni in prazni ter nam še vedno pomagajo. Hvala tudi župniku za lepe poslovilne besede.

Žalujoči: žena Jožefa, hčere Ladi, Marta, Joži, sin Mirko in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, brata in strica

IVANA HAFNERJA

iz Pšate

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste počastili njegov spomin, sočustvovali z nami in ga spremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ste grob prekrili z venci in cvetjem. Hvala dr. Cerarju in dr. Šiški ter vsem, ki ste našega dragega očeta obiskovali v času boleznin in ga s prijaznimi besedami bodrili in mu pomagali. Hvala upokojenskemu pevskemu zboru in godbi na pihala iz Mengša.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoči: žena in otroci

ZAHVALA

Vsem, ki ste našega dragega očeta

ALOJZIJA PETERLINA

obiskovali v času njegove boleznin, ga bodrili, mu darovali vence in cvetje, nam izrekli sožalje in ga spremljali na njegovi zadnji poti, se iskreno zahvaljujemo.

Enaka zahvala tudi duhovnikom za poslovilni obred in tolažilne besede in pevcem Društva upokojencev iz Domžal za žalostinke.

Žalujoči domači.

ZAHVALA

Ko smo se za vedno poslovili od naše ljube mame

MARIJE DROLC

se čutimo dolžne, da se najlepše zahvalimo vsem, ki ste nam bili v tistih težkih dneh v pomoč in oporo, kakor tudi za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremljavo na njeni zadnji poti. Prav posebno se zahvaljujemo dr. Pevcu in sestri Počivavškovi, g. župniku za opravljeni obred ter upokojenskemu zboru za ganljive žalostinke.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob nenadni smrti našega dragega moža in očeta

JANEZA POTOČNIKA

iz Zagorice

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh težkih dneh stali ob strani, mu darovali vence in cvetje, nam izrekli sožalje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Najtopleje se zahvaljujemo tovarni „Memina“ za vsestransko pomoč, tov. Cankarju za poslovilne besede ob odprtem grobu, godbi, gasilcem, sosedom, osnovni šoli Radomlje in gospodru župniku za opravljeni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žena in sinovi

OBVESTILO

Delovne ljudi in občane obveščamo, da bodo po sklepu izvršnega sveta zaradi pričakovanega številnega urejanja upravnih zadev ob koncu leta uradne ure vseh upravnih organov in služb Skupščine občine Domžale od 22. 12. 1980 dalje VSAK DAN (razen sobote in nedelje) s tem, da bodo v ponedeljek 29. 12. 1980 uradne ure do 17.45, v sredo 31. 12. 1980 pa le do 12. ure.

V teh dneh lahko tudi naši delavci na začasnem delu v tujini ob obisku doma dobijo vse razpoložljive informacije.

OBČINA DOMŽALE
Sekretariat za občo upravo

Ob tej priliki še posebno opozarjamo voznike motornih vozil, da je zadnji rok za zamenjavo starih voznških dovoljenj 31. december 1980. V izogib nevednosti ob priliki kontrole se poslužite zamenjave voznških dovoljenj tudi v prej navedenih dneh.

NOVA FOTOKOPIRNICA MALI MAJA, Ljubljanska c.

Oranžni kontejner, kjer je kemična čistilnica – nasproti Mladinske knjige.

FOTOKOPIRAMO HITRO IN PO UGODNI CENAH!

NA INDEKSE 10 % POPUSTA! PRIPOROČAM SVOJE USLUGE!

Osnovna šola Šlandrove brigade Domžale

RAZPIS

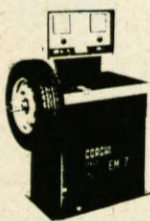
Komisija za delovna razmerja na Osnovni šoli Šlandrove brigade Domžale RAZPISUJE PROSTA DELA IN NALOGE ZA

– VODENJE ŠOLSKE ADMINISTRACIJE ZA NEDOLOČEN ČAS

Pogoji: – končana ekonomska ali administrativna srednja šola,
– 2 leti delovnih izkušenj.

Prijave oddajte v tajništvu šole 8 dni po objavi razpisa.

Ravnateljica:
Polanc Jožica

NOVO – NON STOP – NOVO VULKANIZACIJA NA RODICI

- vulkanizacija
- montaža, demontaža avtoplaščev
- centriranje koles

se priporočamo ob vsakem času

SMOLNIKAR Janez, Perkova 17, Rodica, Domžale

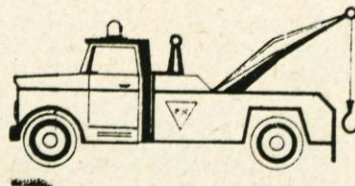
SMUČARSKO DRUŠTVO DOMŽALE

Priraja štiridnevni smučarski tečaj v Kranjski gori od 10. do vključno 13. januarja 1981.

Začetni tečaj 1.300
nadaljevalni 1.500
odrasli (zač. – nad.) 1.700

Prijave: Mali Maja (čistilnica in fotokopirnica), Ljubljanska, vsak dan 8. – 11. in 15. – 18. ure

Sedemdnevni tečaj na Veliki planini od 17. do 24. januarja, cena 3.300 (vključeno: penzion v Domžalskem domu, žičnice, učitelji ter vodstvo).

Avtovlečno službo vršim na
vseh relacijah NON-STOP

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preserje, p. Radomlje
Tel. (061) 721-784

OGROŽENI KOLESARJI

Žalosten dogodek me je pripravil k temu pisanju.

Ko sem se 27. 11. 1980 v poznih večernih urah zapeljal komaj nekaj sto metrov od doma, sem v naselju Študa videl prometno nesrečo. S prva sem pomislil, da je trčila v kup le pločevina, toda ko sem se peljal mimo miličnikov in kraja nesreče, me je pretreslo, ker se je zgodilo tisto najhujše: na cesti je ležalo pokrito truplo. Drugi dan sem slišal, da je bila ponesrečenka mati trehotrok in da jo je povozil vinjeni voznik.

Žal je takih dogodkov na naših cestah nič koliko. Poleg krivde voznikov, ki vozijo objestno, pod vplivom alkohola ali trezni, in premalo previdno, se mi zastavlja tudi drugo vprašanje. Kaj je storjenega za zaščito kolesarja, poleg tega, da ni večje kontrole o opremljenosti koles (komaj vsak peti ima ustrezno luč) do posebnih kolesarskih poti. Ravno ta cesta, o kateri je beseda, je bila prenovljena in nekoliko razširjena pred nekaj

leti, pa se vendar načrtovalcu ni zdelo potrebno urediti posebne poti za kolesarjenje, katerih je na tem območju veliko.

Zakaj je takih poti tako malo, ko po drugi strani toliko propagiramo vožnjo s kolesi, ko živimo v času, ko je bencin čedalje dražji in vedno manj ga je in ko bo vedno več takih, ki se bodo vozili s kolesi zlasti v bližnjo okolico?

Uporabnikov koles bi bilo več, če bi varnost za tovrsten promet bila večja.

Toda načrtovalci cest se ravnavajo kot dobri gospodarji in projektirajo take ceste, da se komaj srečata dva vozila, če pa se v tistem hipu zraven znajde še kolesar, je nesreča tu.

Na ožjem domžalskem območju takih cest ne manjka. Če bi imeli več kolesarskih stez bi družbi prihranili ne le več dragocenega goriva, temveč tudi marsikatero dragoceno življenje, ki je nekaj več, kot pa so prihranki na takih projektih.

R. P.

REFERENDUM V KS VRHPOLJE-ZALOG

Krajevna skupnost Vrhopolje – Zalog je ena najmanjših krajevnih skupnosti v domžalski občini, saj šteje vsega le okrog 800 prebivalcev. Kljub temu, da gre zmanjše število, so se odločili, da s samoprispevkom zgrade skoraj dvakilometersko cestno povezavo od Zaloga do Kokošenj, zkasnejše obdobje pa predvidevajo tudi gradnjo kilometer dolge ceste od Kokošenj preko vasi Dole do Stegen.

Svojo pripravljenost, da z lastnimi sredstvi sodelujejo pri zagotavljanju infrastrukturnih objektov, so pokazali že pri gradnji vodovoda pred desetimi leti, betonskega mostu v Zalogu in cestne razsvetljave pred štirimi leti.

O gradnji ceste, ki bo krajem na vzhodnem delu partizanske zibelke – Moravske doline – zagotovila boljši dostop do krajev v dolini, se bodo občani vasi v KS Vrhopolje – Zalog odločali na referendumu 14.12.1980. Pripravili so dvojce volišč: za vasi Zalog in Kokošnje

bo volišče v Zalogu, za Javorščico ter Spodnji in zgornji del Vrhopolja pa bo v krajevni pisarni v Vrhopolju.

Z referendumom bodo občani odločali o samoprispevku, s katerim naj bi namenjali 3 % od svojih osebnih dohodkov, nekaj pa bi se nateklo tudi od lastnikov obdelovalne zemlje, avtomobilov in traktorjev.

Ob tem v KS Vrhopolje – Zalog tudi pričakujejo še razumevanje tistih delovnih organizacij, kamor se vozijo na delo delavci s tega območja. Tod namreč ni tovarn ali industrijskih objektov, ki bi zagotovili del sredstev, zato to razumevanje upravičeno pričakujejo.

Z novo cestno pridobitvijo, ki naj bi ji brz sledila še povezava od Vrhopolja do Javorščice bodo tudi ti partizanski kraji, kjer se je med prvimi začel odpor proti okupatorju, dobili sodobno cestno povezavo s svetom.

Skoraj humoreska, pa žal ni:

GREMO V KINO

— na naš domač način

Štejem se v tisto množico ljudi, ki si včasih zaželi iti v kino. Vzrok najdem v dobri kritiki filma v časopisu, ali pa ga v kino pripelje javno mnenje, češ, da je film dober, ah, kaj dober, najboljši, kaj takega sploh še nisi videl, žal ti bo in še in še je razlogov zaradi katerih si vzameš uro in pol ali dve časa in greš. In kaj ugotoviš? Filma se sploh ne spleča gledati, kajti dogajanje v dvorani je dosti bolj zanimivo. Zabavaš, veseliš ali žalostih se ob živem dogajanju v sami kinodvorani, pa naj bo to čisto ob tebi, ali v sosednji vrsti, nič manj živahno pa ni v parterju, če seveda sediš na balkonu. Poudarjam, v kino ne hodim redno in doživljaji, katerim sem bil priča, so se morda zgodili le takrat, čeprav tega sploh ne verjamem, vi pa kakor hočete. V splošnem pomanjkanju scenarijev za slovenske filme, bi režiserjem priporočal, da začnejo hoditi v kino, pa ne zaradi filmov, ampak zaradi...

Začetek je bil kar obetaven. Vrteli so mnogo občudujoč film z junakom, za katerega vsi vemo, da sploh in vedno zmaga, da ga bodo obkrožala sama lepa in kar se da lepa dekleta in gledalci so bili temu primerni, večina roso mladih mladincev, med njimi nekaj osnovnošolcev (čas je bil zanje zelo primeren!) in nekaj tistih srednjih let, ki si pač ne znajo ali nočejo poiskati druge zabave; mogoče je pa ne najdejo, kaj se ve! Viseli smo po stopnicah, pa po hodniku in grozno se je kadilo. Iz vseh ust, sem pa tja pa si že lahko slišal posamezne odlomke iz filma kot: boš videl, kako bo..., tista, tisto pa bi, ... ga je mahnil, da so kar... in končno smo se mimo odločnega biljeterja (ne pozabite ga!) zdrenjali v kino. Posedemo po stolih in napeto čakamo, kdaj se bo začelo. Začne se točno, točen pa je tudi

spodaj sedečega občana predstavlja toliko kot nič. Tako se akcija v splošno veselje nekaterih (ti so film že večkrat videli) in žalost nekaterih (ti ga prvič gledajo) nadaljuje in konča s čikom, ki žalosten konča sredi papirčkov bombonov, čokolade, kikirikijev in morda še česa pod klopmi sedečih.

Filmsko dejanje se veselo nadaljuje in ko je najbolj napeto, se film strga. Sledi splošno žvižganje osuplega občinstva, ki je ravno razmišljalo, če jo bo ali... in skoraj zahteva glavo operaterja, ki končno nadaljuje s predvajanjem filma; vendar brez rezultata, ki so ga gledalci tako težko pričakovali. Še malo žvižganja, nekaj nevmesnih klicev in sosed me še vedno kljub mojim ostrim protestom seznanja z vsebino filma, nekdo v parterju pa verjetno sanja, kajti v splošno zadovoljstvo okoli sedečih ga tlači mora ali pa tudi ne in glavnemu junaku pomaga s kriki podobnimi tistim v džunglah. Pa to še ni vse. Dva, ki sta film verjetno gledala že 5x (tudi ta naj mi oprostita, če nisem zadel prave številke), se začneta pogovarjati. Nerodno je le to, da sedita vsak na enem koncu dvorane in da njun pogovor spremlja večje število poslušalcev. Predvidevam, da sta bila dobra znanca, kajti pogovorila sta se hitro in nato v splošno zadovoljstvo vseh prisotnih začela pogovor z ostalimi nič hudega okoli sedečimi gledalci. Zal, ne vem zaradi česa, nočejo sodelovati z njimi in ne preostane jima nič drugega, kot začneta vzpodbujati filmskega junaka z vzkliki, ki ne morejo najti mesta v slovarju slovenskega jezika, niti v tistem delu, kjer so besede označene z dvema ali več zvezdicami.

Posebno glasna in poučujoča sta, ko se glavni junak ukvarja s predstavnicami ženskega spola in če mislite, da gledalcem ni všeč, se motite. Morda tistim devetim ali desetim, ki film gledajo prvič, ne, ostali pa se radostno smehljajo in še sami skušajo najti kar najbolj duhovite domislice in če se ne bi strgal trak, ne vem, kakšno razpravo bi udarili. Tako pa se k sreči filmski trak strga, prižgejo se luči in končno pogleda okoli sebe ter še enkrat poprosi svojega sosedo, naj ti vendarle prizanese s pripovedovanjem vsebine, čeprav že naprej veš, da ne bo nič pomagalo. Operater uredi svoje vrste in zopet smo sredi filmskega dogajanja. Pa ne da bi hoteli nekateri zaostajati za filmskimi junaki. Spodaj v parterju se nekateri tako zabavajo, da tisti v srednji vrsti balkona vstajajo, gledajo dol in negodujejo, dokler „kaskaderje“ v prvih vrstah parterja ne umiri biljeter, ki s svojo električno svetilko hodi gor in dol. Radio pa še vedno veselo igra, le da so tokrat na vrsti poročila in ker njegov lastnik meni, da je potrebno informirati ljudi povsod, kjer se le da, še malce zavrti fumb in kriminalni film kar naenkrat spremljajo poročila, v katerih pa tudi ne manjka bolj ali manj kriminalnih novic. Nekateri (ti bi zaslužili priznanje) si še vedno prizadevajo gledati in poslušati film. Drugi primerjajo poročila s filmom in skoraj ne najdejo razlike. Nekateri so obupali in

AKTUALNO VPRAŠANJE POKOJNINE

V organizacijah združenega dela in v interesnih skupnostih pogosto postavljajo vprašanja koliko je v občini upokojencev in kakšne pokojnine prejema. Ob sprejemanju samoupravnih sporazumov strokovna služba SPIZ dostavi vsem sredinam obširne materiale, toda s podatki za vso Slovenijo. Delegati in delegacije Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v OZD in KS pa so ponovno zahtevali vsaj številčne podatke za občino Domžale.

Iz podatkov je razvidno, da le niso visoke pokojnine ter da prispevna stopnja za SPIZ komaj zadostuje za sedanje stanje, ki pa ga je mogoče izboljšati le na podlagi ugotovljenega poprečja osebnega dohodka za preteklo leto.

UPOKOJENCI V ŠTEVILKAH

V občini Domžale je v letu 1980 prejelo pokojnine skupno 3.833 upokojencev in sicer: 2.261 starostnih, 757 invalidskih in 815 družinskih upokojencev. Poleg tega je prejelo 216 otrok družinske pokojnine po umrlih starših. Razne dodatke pa je prejelo skupno 1.029 upokojencev in 159 aktivnih zavarovancev.

V spodnji razpredelnici je razviden gmotni položaj vseh upokojencev v občini Domžale v letu 1980:

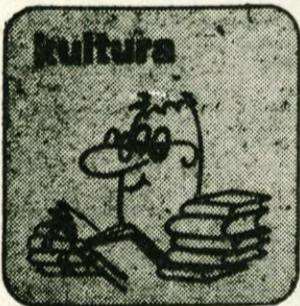
Znesek	Vrsta pokojnine				Skupno	%
	Starostne pokojnine	Invalidske pokojnine	Družinske pokojnine	Pokojnina otrok		
0 - 1.000	-	5	7	4	16	0,40
1.000 - 2.000	36	17	43	29	125	3,09
2.000 - 3.000	110	99	142	77	428	10,57
3.000 - 4.000	378	177	143	64	762	18,82
4.000 - 5.000	402	147	226	16	791	19,53
5.000 - 6.000	313	76	209	19	617	15,24
6.000 - 7.000	281	59	25	5	370	9,14
7.000 - 8.000	550	165	18	2	735	18,15
8.000 - 9.000	82	5	1	-	88	2,17
9.000 - 10.000	45	3	1	-	49	1,21
10.000 - 11.000	41	1	-	-	42	1,04
11.000 - 12.000	8	1	-	-	9	0,22
12.000 - 13.000	8	-	-	-	8	0,20
13.000 - 14.000	3	-	-	-	3	0,07
14.000 - 15.000	2	2	-	-	4	0,10
15.000 - 20.000	2	-	-	-	2	0,05
Skupno upokojencev	2.261	757	815	216	4.049	100,00
Vrste ostalih dodatkov:						
Varstveni dodatek	114	72	129		315	
Invalidski dodatek	108	207	9		324	
Dodat. za pomoč in postrežbo	94	99	49		242	
Otroški dodatek	34	46	62		142	
Republiška priznavalnina ZB	3	1	2		6	
Število uživalcev vseh dodatkov	353	425	251		1.029	

Dodatek za delno invalidnost pa prejema tudi 159 aktivnih zavarovancev.

Veliko število najnižjih pokojnin, kar 1.331 prejema manj kot 4.000 din, je posledica kratke delovne dobe in nizkih osebnih dohodkov delavca v zadnjih letih pred upokojitvijo. To dvoje pogojuje osnovo za odmero pokojnine. Tudi v bodoče ne bodo pokojnine znatno višje, kajti še vedno imamo v občini v nekaterih delovnih organizacijah zelo nizke osebne dohodke, celo pod 4.000 din in od takšne osnove ne bo odmera pokojnine višja kot pa je osebni dohodek delavca, ki odhaja v pokoj.

V gornjih podatkih niso vpoštevani kmetijski, vojaški in tisti upokojenci, ki prejema pokojnine iz inozemskega zavarovanja.

Ivan Redenšek

moj sosed, ki je film videl vsaj že 5x (naj oprostite, če sem napisal premajhno številko!) in je točno predvidel vsak dogodek v filmu. S tem je kratkočasil svojo sosedo in „zabaval“ nas, ki smo po njegovem mnenju samo čakali, kdaj nas bo obvestil, kdo bo v naslednjem prizoru koga. „Sredi Londona pa Tereza Kesovija“, sem pomislil in to mislim sporočiti svojemu sosedu, ko sem le malo bolj prisluhnil in kaj sem ugotovil: nekaterim ni dovolj samo gledanje filma, poslušanje filmske glasbe in tako s seboj prinesejo tudi tranzistor (morda je bil magnetofon) in ga navijajo. Pa ne le zase, temveč za širše interese. Naj vsi slišijo in se zabavajo, saj film sploh ni nič posebnega. Kljub nekaterim rahlim in manj rahlim ugovorom, se uspešno zabavamo ob zvokih narodno-zabavne glasbe; ko je na vrsti lastnikova najljubša melodija, navije do konca, tako da gledalci stoodstotno vedo, da ljubi angleške, ne pa domače skladbe.

Medtem nekdo v temi izgubi prijateljico ali prijatelja in sedaj glasno poziva, naj pride k njemu. Ob množici ugovorov z leve in desne se iščoča oseba končno najde in gledalci si oddahnejo in lahko spet uživajo ob filmu in glasbi z radia. Film je razburljiv in gledalci tudi. Nekdo celo tako, da začne kaditi, čeprav je to v kinodvorani za vse strogo prepovedano. Videti je, da on tega ne ve; prezri je pač napis „Ne kadite!“, saj jih v dvorani visi samo 10. To zagotovo ve biljeter, ki stopi na sceno z električno svetilko in kršilca kar z balkona poziva, naj cigareto ugasne, kar pa za

OGLAS

Zamenjam enoinpolsobno stanovanje v Ljubljani za enako ali manjše (garsonjero) stanovanje v Domžalah. Ponudbe pošljite v uredništvo glasila pod šifro: ZAMENJAM!

OGLAS

Poceni prodam skoraj novi dve preprogi. Naslov v uredništvu glasila.

Gledalec

slamnice iz slamnika

servis za radovedne občane

Seja pa taka...

Občane obveščamo, da se je na zadnji seji kolegija predstojnikov upravnih organov SOB Domžale zgodilo nekaj nezasižanega: Še z besedo niso omenili nove vratarnice!

Stabilizacijski hotel

V Domžalah jamramo že dolgo časa da nimamo hotela, kjer bi gostje ali oni, ki jih pot čez noč slučajno zaloti v Domžalah, lahko prenočili.

Pa ga imamo: stabilizacijskega. Kako gosti prenočujejo v gostoljubnih Domžalah lahko vidite na parkirišču tovarne železniške postaje...

Neposreden boj proti kajenju

V borbi proti kajenju moramo tudi mi dati svoj prispevek... Obsodimo teror kadilcev na sejah nad nekadilci.

Objavimo plakate z mrtvaško glavo tudi v našem „Občinskem poročevalcu“...

Fragmenti s seje uredniškega odbora. Ko je bila seja sklenjena, sta ostala dva pepelnika polna čikov...

ROKOVNJAČ ŽONTA

Praktično gledano so vsake vakance jako prijazna zadeva, vse druga podoba pa se pokaže, ko taiste vakance pogledamo pod lupo naše pameti in nepameti. Namreč, akoravno rokovnjači ne damo kaj veliko na zunanjo plat, vseeno rade volje pokažemo razne naše simbole, kot so tepežna palica, ogenj v naših taborih in vse preostalo. Zna se, da to rabimo o pravem času in za pravo uro. Pa sem se zadnjič mudil v Domžalah in okolici in

glej ga vraga, akoravno so tamkajšnji prebivalci praznovali svoj največji praznik, zasebno niso kaj veliko izobesili svojih trobojnic. Izrazito se pravijo boječe tiste persone, ki so med vojno rade volje razobesili belo in takšnih podobnih barv zastave. Mi, rokovnjači, smo na svoje stvari mnogo bolj ponosni, akoravno nimamo tako slavne historije za sabo.

„Bes vas plentaj!“ mi je davi rekel Grog, prišedši iz centra Domžal. Postavili smo se vsi vrli možje okoli svojega poglavarja, le-ta pa nam je jel razkladati, kakova asfaltna oz. stanovanjska džungla se obeta v centru mesta. SPB I. in II. so tajanstvene šifre za vrlo interesantne bivalne luknje, ki bodo razporejene v takem razporedju, da ti tudi dober plan ne bo veliko mogel koristiti dati. Oprezno je še dodal, da moramo biti vseskozi na preži, saj bo tukajci dovolj dela za nas, ker bodo naivni ljudje nasedali vsakemu prišleku, ki bo voljan kazati pot po stanovanjski soseski, vulgo labirintu.

„Ako bo za nas ostalo kaj goldinarjev!“ je jako pametno pristavil. Bojec, akoravno to ni v njegovem svojstvu Namreč, bolj ali manj je že vsem daleko naprej jasno, da bo od vsega še najbolj rokovnjaška cena teh bivalnih lukenj, pa zna kdo dati opomnjo, da bo ob tej priložnosti prav po rokovnjaško oropan.

So pa še druge sorte rokovnjači na našem belem sveti. Ako pogledamo vse plati dandanašnjega življenja, imamo možnost videti, da nam delajo veliko konkurenco najrazličnejši individui. Vzemimo, radi primera kajpada, domžalski Babilon. V tem bifeju nasproti črpalki je možno vsako dopodne najti vse tiste persone, ki sicer vlečejo redne goldinarje, kot da so na svojem delovnem mestu. Natančneje povedano bodi to tako, da je zmeraj več delovnih mest podpirac šanka, uživač družbenih penoz, da o takozvanih direktorjih sončne uprave nasploh besede nimamo.

„Saparlot, vsak dan hujša konkurenca!“ se je jel razburjati sam Nande in – ako me spomin ne vara – imeli bodo v kratkem nov sestanek o teh perečih točkah. Ako nam bodo drugi tako v zelje hodili, ne bo nihče več delal, ampak znajo vsi samo rokovnjači postati, kar naše rokovnjaška organizacija ne bo prenesla. Obloški Tonček je prinesel namreč novice, da je teh Babilonov tudi drugod na kupe.

Rad bi še potožil, da težko pridem do mesa in da bo edina prilika vnaprejt, ta, da napademo kje na samoti kakega gostinca ali gostilničarja. Ti zlomki dobijo zmeraj na pravšnjem mestu to in ono meso, da ga potem lahko zaračunavajo po mili volji in kujejo dobiček, mi pa sedimo ob napol praznem piskru. Kazno je, da imajo gostinci svoja pota do mesa, mislim, da celo napol rokovnjaška.

Če bo vnaprejt toliko rokovnjačev po sveti hodilo in rovarilo zoper nas, poštene rokovnjače, smo primorani lepega dne novo organizacijo skup spraviti, tako, ki bo brez primere. En scagan pozdrav!

Žonta

Luč ni fuč – pa vseeno ne gori!

Svojevrstno varčevanje uresničujejo v Šlandrovi ulici v Domžalah. Ko so razsvetljavo postavili so jih preizkusili – in pomislite: gorelo je. Sedaj pa že dve leti ždiyo svetlobna telesa v temi kot enkratni primer varčevanja. ... Ampak samo v Šlandrovi ...

Glas iz delegatskih klopi...

Tisti, ki se preveč ukvarja s politiko – ni kmet... (OHO!)

Od tistega, česar ni, ni možno ničesar vzeti... (Pa še res je!)

Rokovnjaški posli...

V Mengšu oz. proti Topolam imajo gramozno jamo, kjer se dogajajo rokovnjaške stvari:

Kdor želi, utegne in ima prevoz iz nje po rokovnjaško odvažna gramoz.

Cudno je le, da nikoder ni krajevnih ali drugih žandarjev, ki bi sodobnim rokovnjačem povedali – da je to tatvina.

Tovarne delavcem!

Kdo pravi, da so direktorji nujno potrebni: Imamo primer tovarne, ki že dve leti živi brez direktorja oz. kjer delavci že dve leti igrajo melodije brez dirigenta...

Znati je treba...

Prepise imamo, sneg na pločnike dobavljajo k sreči tudi letos brez omejitev, komunalnega nadzornika tudi. UKREPOV PA NE.

Težava je zelo velika, ker ni razčiščeno, kakšna naj bo njegova potrebna strokovna izobrazba oz. strokovnost...

... S posebnim ozirom na ušen in babjo jezo...

Kmetijstvo ima prednost

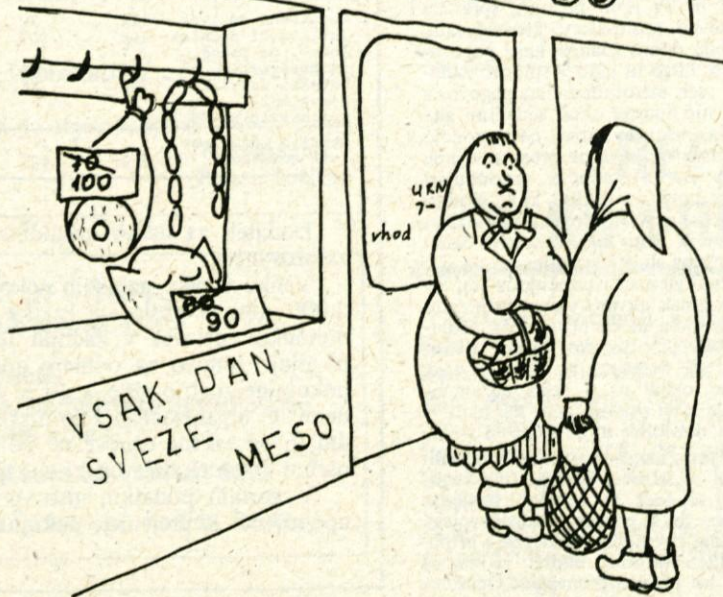
Glede na intenzivna prizadevanja na področju kmetijstva smo se vanje tudi intenzivno vključili: Da bi zagotovili orne površine smo stabilizacijsko preorali Ljubljansko ulico.

S sejanjem žitaric smo (kot tudi drugje) zakasnil, bomo pa sejanje nadoknadili v zimskih mesecih. Na sestankih...

Sploh se ne pokvari

Na pračelju trgovine nasproti Pavovca se že od otvoritve kažeta dve žici, ki bi verjetno radi osvetljevali napis samopostrežbe. Nepoučenim lahko povemo, da ne gre za zanikrnost, ampak le stabilizacijski ukrep, da ne bi bilo potrebno napis, ki bi ga montirali, kar naprej popravljati. Tako se resnično nikdar ne pokvari, ker ga sploh ni.

TOZD
SUROVO MESO

Meso se je zopet podražilo, praviš! Me prav nič ne briga, ker se zame ni prav nič podražilo.

Jaz ga bom še naprej kupovala za dva jurja kot doslej!

Center...

Kako imenitno se zdi občanom ob Kidričevi in tovarni Univerzale, ko so nenadoma postali občani najbolj strogega centra, takorekoč Domžalčani 1A.

Ampak ti občani se že bojijo, da bodo spet drugorazredni, ko „cen-

ter“ s Kidričeve odide...

Nič se ne bojite, ljubčki. Glede na to, kako se stvari s kanalizacijo, križišči in drugimi zadevami odvijajo, boste vsaj še do leta 1985 – v strogem centru...

